

MUHAMMED
PEYGAMBERİN
SÖZLERİ

81- bir zaman, allah (şöyle buyurarak) o **peygamberlerin** (şu) **kesin-sözünü** almıştı:

ben size kitap ve **hikmetli-sözler** vereceğim,
sonra size bir **resul** gelecek
sizde olanı (o hikmetli-sözleri) **doğrulayacak** olan,

siz ona mutlaka **iman edeceksiniz**,
ve siz ona mutlaka yardım edeceksiniz!

ve dedi: şimdi siz kabul ettiniz ve onayladınız mı benim bu antlaşmamı? onlar dediler:
biz kabul ettik. ve o dedi: öyleyse şahit olun, ve ben de sizinle birlikte (bu konuda)
şahitlerden olacağım.

82- fakat bunun ardından her kim dönerse, işte onlar hainlerdir.

.....

7- bir zaman, biz o **peygamberlerden** onların **kesin-sözünü** almıştık, öncelikle

senden (ey muhammed),
ve nuhtan,
ve ibrahimden,
ve musadan,
ve meryemoğlu isadan.

ve biz bunlardan bir ağır **kesin-söz** almıştık.

8- ta ki o (allah) doğru-kimseleri (bu konudaki) doğrulukları hakkında mutlaka sınayacaktır,

fakat (bu konuda) **inkar edenler** için
o elemli bir azap hazırlamıştır.

(kuran, 3/81-82 & 33/7-8)

- 21- sonra (ebu leheb) baktı.
- 22- sonra o kaşlarını çattı ve suratını astı.
- 23- sonra o yüz çevirdi ve büyüklük tasladı.
- 24- ve o dedi: bu sadece aktarılan bir göz-boyamadır.
- 25- bu sadece bir beşerin (muhammedin) sözüdür!
- 26- öyleyse, ben onu ileride sekara sokacağım.
- 27- o sekarın ne olduğunu sana ne bildirebilirdi (ey muhammed)?

o “baki bırakmayacaktır,”

ve o “diri bırakmayacaktır,”

bütün beşer için o

“çok tablolar”

sunacaktır.

- 30- onun üzerinde “**on-dokuz**” vardır.

31- ve biz o ateşin eshabını sadece meleklerden kıldık, ve biz onların **sayısını** o inkar edenler için sadece bir fitne kıldık; ta ki böylece bununla

- = kendilerine kitap verilmiş olan (yahudiler ve hristiyanlar) yakın kazansınlar,
- = ve iman etmiş olan (müslümanlar) iman arttırsınlar,
- = ve kendilerine kitap verilmiş olan (yahudiler ve hristiyanlar) ve inanmış olan (müslümanlar) artık hiç şüpheye kapılmasınlar.
- = fakat yüreklerinde bir maraz bulunanlar ve o inkarcılar desinler: “acaba allah gerçekte neyi irade etti bu meselle?” (yukarıda 26-30. ayetlerde verilen mesel)

işte, allah bu şekilde dilediklerini saptırır ve o (bu şekilde) dilediklerini doğruya iletir.
ve rabbinin ordularını kendisinden başka hiç kimse bilemez.
ve o (sekar) sadece bir öğüttür bütün beşer için.

- 35- şüphesiz, o (sekar) en büyüklerden biridir.
- 36- bir uyarıcıdır bütün beşer için.
- 37- sizden öne geçip-kazanmak isteyecek olanlar veya arkada kalıp-elenecek olanlar içindir.

(kuran, 74/21-31, 35-37)

BÖLÜM 1

- 1- (ey muhammed) de ki: siz allahın katından bir söz mü aldınız --ve allah kendi sözünü asla bozmaz-- yoksa siz allah adına bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?
- 2- hayır, her kim bir “kötülük” kazanır ve sonra onun hatalı-davranışı kendisini tümünden kuşatırsa, işte onlar ateşin halkıdır, onlar orada ebedi kalacak olanlardır.
- 3- fakat iman etmiş olanlar ve

çalışanlar

o “erdemli-hareketler”

için, (7/3)

işte onlar cennet halkıdır,

onlar orada ebedi kalacak olanlardır.

- 4- (ey muhammed) de ki: o halde, siz niçin allahın -bazı- habercilerini öldürüyordunuz bundan önce, eğer siz gerçekten iman etmiş kişiler idiyseyiniz?
- 5- ve hakikaten, musa size geldi

o

“açık-delillerle,”

(musa, 32/1-4)

fakat onun ardından siz buzağıyı edindiniz,
ve siz böylece zalimler oldunuz.

- 6- (ey muhammed) de ki: sizin imanınızın size emrettiği -bazı- şeyler gerçekten ne çirkindir, eğer siz böyle iman etmiş kişilerseyiniz. (4/5)

- 7- (ey muhammed) de ki: eğer ahiret yurdu allahın katında özellikle size ait kılınmışsa, bütün diğer insanların dışında, o halde haydi siz hemen ölümü dileyin, eğer gerçekten siz doğru kişilerseyiniz. (24/10)

8- fakat onlar onu hiçbir zaman dilemeyeceklerdir, kendi ellerinin “yapıp-göndermiş” olduğu şeylerden ötürü. (4/4-5 & 5/9) ve allah o zalimleri bilendir.

9- (ey muhammed) de ki: her kim cebraile düşman olursa, (bilsin ki)

o indirdi

“bunu”

senin yüreğine,

allahın izniyle,

kendi önünde olanı doğrulayarak (musa, 18/18 & 32/2) & (isa, 1/10 & 43/13) ve bir

“erdirici,”

ve “müjde,”

olarak
tüm iman edenlere.

10- her kim allaha, ve onun meleklerine, ve onun elçilerine, ve cebraile ve mikaile düşman olursa, sonra şüphesiz allah da bu tip inkarcıların düşmanı olacaktır.

11- (ey muhammed) de ki: öyleyse, haydi kendi kanıtınızı gösterin bize, eğer siz doğru kişilerseniz.

12- hayır, her kim kendi yüzünü allaha teslim ederse ve o

“güzel-davranış-sergileyen”

biri olarak,
onun mükafatı onun rabbinin katındadır;

onların üzerinde hiç
“korku” olmayacaktır,

(22/10)

ve onlar asla hiç
“üzülmeyeceklerdir.”

13- (ey muhammed) de ki: şüphesiz allahın erdiricisi,

işte odur gerçek

“erdirici”

olan. (3/12)

14- (ey muhammed) de ki: hayır, yalnızca ibrahimin metodu, birleyici olan; ve o asla ortak koşuculardan olmadı. (14/3 & 12/15)

BÖLÜM 2

1- (ey muhammed) de ki: --ey kitap ehli-- siz allah hakkında bizimle mücadele mi edeceksiniz, ve o hem bizim rabbimiz ve hem sizin rabbiniz olduğu halde;

ve

bizim “çalışmalarımız”

bizim içindir,

ve

sizin “çalışmalarımız”

sizin içindir;

ve biz sadece ona (dinimizi) özel kılanlarız. (21/4)

2- yoksa siz ibrahimin ve ismailin ve ishakın ve yakubun ve torunların yahudi veya hristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? (ey muhammed) de ki: siz mi daha iyi bilirsiniz yoksa allah mı? o halde, şimdi kim daha zalim olabilir o kişiden

kendi yanında gizli tutan

allahtan olan

o “şehadeti?”

(musa, 29/28) & (isa, 29/13)

ve allah asla habersiz değildir sizin o üzerinde çalışmakta olduğunuz şeylerden.

3- (ey muhammed) de ki:

o “doğu,”

ve o “batı,”

sadece allahındır;

o erdirir her kimi dilerse o

dik duran

“patıkaya.”

(15/13)

4- (ey muhammed) de ki: o --hilaller-- insanlar ve hac için vakit-ölçüleridir. ve iyi-davranış evlere arkalarından girmek değildir, fakat iyi-davranış sadece sakınmaktır. öyleyse, siz “evlere” kapılarından girin,

ve

“sakının”

allahtan,

(11/7)

ta ki siz rahata kavuşasınız.

5- (ey muhammed) de ki: hayırdan her ne harcamada bulunursanız, o öncelikle ana-baba için, akrabalar için, ve yetimler için, ve fakirler için, ve yolda kalmış için olacaktır. ve siz her ne yaparsanız

o

“hayırdan,”

şüphesiz allah onu bilendir.

(9/12)

6- (ey muhammed) de ki: onda --kutsal ayda-- savaşmak büyük-suçtur. fakat saptırıp-alıkoymak

allahın

“yolundan,”

ve onu inkar etmek,

ve

o “kutsal mescitten,”

ve onun “ehlini” oradan çıkarmak,

daha büyük-suçlardır allahın katında. ve işkence etmek daha büyük-suçtur öldürmekten.

7- (ey muhammed) de ki: onların her ikisinde --içki ve kumar-- büyük bir suç vardır, ve insanlar için bazı faydalar, fakat

onların “suçu,”

daha büyüktür

onların “faydasından.”

8- (ey muhammed) de ki: ---siz dağıtıp-harcayacaksınız---

“artanı.”

9- (ey muhammed) de ki: onları --yetimleri-- erdemli yetiştirmek en hayırlısıdır, ve siz onlarla karışıp-kaynaşırsanız, onlar artık sizin kardeşlerinizdir. ve allah en iyi bilip-ayırır

“fesat işleyeni,”

“erdem üretenden.”

(1/3)

10- ve eğer allah isteseydi, sizi mutlaka çokça zora sokabilirdi. ve şüphesiz, allah

“en yücedir,”

“en bilgedir.”

11- (ey muhammed) de ki: o --aybaşı hali-- bir ezadır. siz aybaşı döneminde kadınlardan uzaklaşacaksınız, ve onlar temizlenene kadar onlara yaklaşmayacaksınız. ve onlar temizlendikleri vakit, allahın size emrettiği yerden onlara gidebilirsiniz. ve şüphesiz,

allah sever o

ve o sever o

“çokça yönelenleri,”

“çokça temizlenenleri.”

BÖLÜM 3

1- (ey muhammed) sen o inkar edenlere de ki: siz mutlaka

“mağlup edileceksiniz,”

ve sonra siz cehenneme sürüleceksiniz; ve ne çirkin bir döşektir o!

2- kadınlara ve oğullara ve yüklerle altın ve gümüş yığınlarına, ve salma atlara ve davarlara ve ekinlere karşı tutkulu bir sevgi insanlara güzel gösterildi. fakat bunlar sadece dünya hayatının metadır. ve işte allah, sadece onun katındadır en güzel dönüş-yeri.

3- (ey muhammed) de ki: ben şimdi size bunlardan daha hayırlı olanı haber vereyim mi?

o

“sakınanlar”

için (11/7)

olacaktır, onların rabbinin katında, altından ırmaklar akan cennetler, orada ebedi kalıcılar olarak, ve tertemiz eşler, ve allahın rızası. ve allah o hizmetkarları görücüdür.

4- eğer onlar seninle mücadeleye girişirlerse, (ey muhammed) sen de ki: ben kendi yüzümü allaha teslim ettim, ve tüm o

beni “izleyenler.”

(12/8)

ve o kendilerine kitap verilmiş olanlara ve kitapsız-ümmilere de sen de ki: siz de böylece teslim oldunuz mu? (3/14 & 30/3)

5- (ey muhammed) de ki: ey mülkün sahibi olan benim allahım, sen o mülkü kendi dilediğine verirsin, ve sen o mülkü kendi dilediğinden çekip-alırsın; ve sen kendi dilediğini yüceltirsin, ve sen kendi dilediğini alçaltırsın; o

“hayır”

sadece senin elindedir. (9/12)

şüphesiz, sen herşeyin üzerinde “ölçücüsün.”

6- sen geceyi gündüze geçirirsin, ve sen gündüzü geceye geçirirsin;

ve sen “yaşayanı” çıkarırsın

“ölüden,”

ve sen “ölüyü” çıkarırsın

“yaşayandan;”

ve sen kendi dilediğini hesapsız şekilde rızıklandırırırsın.

7- (ey muhammed) de ki: siz kendi göğüslerinizde olanı gizleseniz de veya onu açığa vursanız da, allah onu bilir. ve o göklerde olanı da ve yerde olanı da bilir. ve allah

herşeyin üzerinde

“ölçücüdür.”

8- (ey muhammed) de ki: siz eğer allahı seviyorsanız, derhal

beni “izleyin,”

ta ki allah da sizi sevsin, (12/8)

ve o sizin için bağışlasın sizin kusurlarınızı. ve allah

“en bağışlayıcıdır,”

“en merhametlidir.”

9- (ey muhammed) de ki: siz allaha ve elçiye (9/9) itaat edeceksiniz. ve eğer siz yüz çevirirseniz, şüphesiz allah böyle inkarcıları asla sevmez.

10- ve her kim seninle mücadele ederse bunun hakkında, sana gelen bu ilimden sonra, (ey muhammed) sen de ki: öyleyse, haydi biz çağıralım bizim oğullarımızı ve sizin oğullarınızı, ve bizim kadınlarımızı ve sizin kadınlarınızı, ve bizim nefislerimizi ve sizin nefislerinizi, sonra haydi biz birbirimizi suçlayalım ve allahın lanetini kılalım üzerine o

“yalan-üretenlerin.”

(12/15)

11- (ey muhammed) de ki: ey kitap ehli, haydi biz -ortak- bir kelimeye gelelim bizimle sizin aranızda eşit olacak: biz allahın dışında hiç kimseye asla hizmet etmeyelim; ve biz ona hiçbir şeyi asla ortak kılmayalım; ve biz allahın dışında bazımız bazımızı asla rabler edinmeyelim. fakat eğer onlar yüz çevirirlerse, deyin ki: siz şahit olmalısınız ki, şüphesiz biz böylece

“teslim olmuş kişileriz.”

(3/14)

12- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, gerçek erdirici ancak o

allahın

“erdiricisidir;”

yoksa size verilmiş olanın bir benzeri şimdi ona da verildi diye mi, (23/8 & 9/9) veya yoksa onlar şimdi sizinle mücadele ediyorlar diye mi sizin rabbinizin katında? (ey muhammed) de ki: şüphesiz, inayet sadece allahın elindedir, o onu ancak kendi dilediklerine verir. ve allah

“kuşatıcıdır,”

“bilicidir.”

13- o kendi rahmetini kendi dilediklerine bağışlar; ve allah

o

“büyük inayetin”

sahibidir.

14- (ey muhammed) de ki: biz iman ettik allaha, ve bizim üzerimize indirilene,
ve üzerlerine indirilene

ibrahimin,
ve ismailin,
ve ishakın,
ve yakubun,
ve torunların;

ve kendilerine verilene

musanın,
ve isanın,

ve o habercilerin (1/4)
kendilerinin rabbinden.

biz onların hiçbirini asla ayırıp-dışlamayız, ve biz böylece ona

“teslim olmuş kişileriz.”

(30/3)

15- ve her kim (yukarıda tarif edilen bu tip bir) teslimiyet dışında bir din ararsa kendisine,
o asla kabul edilmeyecektir ondan, ve o ahirette mutlaka kaybedenlerden olacaktır.

BÖLÜM 4

1- (ey muhammed) de ki: o halde, haydi getirin tevratı ve okuyun onu, eğer siz doğru kişilerseniz.

2- öyleyse, her kim allah adına yalan üretirse (12/15)

“bunun”

ardından, (1/5)

işte onlar zalim olanlardır.

3- (ey muhammed) de ki: allah tasdik etti: siz ibrahimin metoduna uyacaksınız, birleyici olarak; ve o asla ortak koşuculardan olmadı. (14/3 & 12/15)

4- (ey muhammed) de ki: ey kitap ehli, siz ne için inkar ediyorsunuz o

allahın

“işaretlerini,”

(17/24)

ve allah sizin bu yapmakta olduklarınıza bir şahit iken?

5- (ey muhammed) de ki: ey kitap ehli, siz ne için saptırıp-alıkoyuyorsunuz

allahın

“yolundan”

(13/18)

o iman etmiş olanları, onu “çarpık” isteyerek,

ve siz şahitler olduğunuz halde?

ve allah asla habersiz değildir sizin o üzerinde çalıştığınız -çarpıklaştırıcı- şeylerden.

6- (ey muhammed) de ki: haydi siz öfkenizle “ölün” o halde! (19/1) şüphesiz, allah tüm göğüslerin barındırdığını en iyi bilicidir.

7- (ey muhammed) de ki: şüphesiz,

o “emir,”

onun hepsi, (5/3)

allaha aittir.

8- (ey muhammed) de ki: eğer siz kendi evlerinizde olsaydınız dahi, o üzerlerine öldürülme yazılmış olanlar şimdi kendi ölüm-yataklarına ulaşırlardı. ve böylelikle

allah

ve o

“test edecektir”

“temizleyecektir”

göğüslerinizde olanı,

yüreklerinizde olanı.

ve allah tüm göğüslerin barındırdığını en iyi bilicidir.

9- (ey muhammed) de ki: o --musibet-- sizin kendi nefislerinizden ötürüdür; şüphesiz, allah

herşeyin üzerinde

“ölçücüdür.”

10- (ey muhammed) de ki: öyleyse, haydi siz kendi nefislerinizden “ölümü” uzaklaştırın, eğer siz doğru kişilerseniz. (19/1)

11- (ey muhammed) de ki: mutlaka, birçok elçiler gelmişti size benden önce

“açık-delillerle,”

(işaya, 30/20-21) (hoşea, 10/12) (malaki, 3/12)

ve o deyip-istediğiniz şeyle --ateşin yediği bir kurban-- o halde, siz niçin onları öldürdünüz, eğer gerçekten doğru kişiler idiyseyiniz? (1/4-5)

BÖLÜM 5

1- (ey muhammed) de ki: dünyanın metaı az bir şeydir, ve ahiret en hayırlı olacaktır

o

“sakınanlar”

için; (11/7)

ve siz zerre kadar dahi haksızlığa uğramayacaksınız.

2- (ey muhammed) de ki: siz her nerede olsanız, “ölüm” sizi yakalayacaktır, (19/1) en yüksek saraylarda olsanız dahi.

3- (ey muhammed) de ki: ---o hoş-bolluğun ve o nahoş-darlığın---

“hepsi”

“ ”

sadece allahın katındandır;

fakat bu kavme ne oluyor ki, onlar neredeyse hiçbir “hadisi” kavrayıp-anlamıyorlar!

4- (ey muhammed) de ki: allah onlar --kadınlar-- hakkında size şunu buyuruyor: kitapta size o yetim kadınlar hakkında okunmakta olanlar, sizin onlara kendileri için yazılmış olanı henüz vermemiş olduğunuz, ve onları nikahlamayı arzuladığınız, ve çocuklardan zayıf bırakılmış olanlar hakkında, ve tüm “yetimler” için adaleti ayakta tutacaksınız. ve siz her ne yaparsanız

o

 “hayırdan,”

şüphesiz allah onu bilendir. (9/12)

5- (ey muhammed) de ki: allah size yalnızlar --kelale-- hakkında şunu buyuruyor: eğer böyle bir kişi ölürse, ve onun hiç çocuğu yok ve fakat onun bir kız kardeşi varsa, onun bıraktığının yarısı onun olacaktır. lakin o (bu aynı durumda) onun mirasçısı olacaktır, eğer onun hiç çocuğu yoksa. ve eğer onlar --kız kardeşler-- iki ise, onun bıraktığının üçte ikisi onlar için olacaktır. ve eğer onlar erkekli ve kızlı kardeşler iseler, erkek için iki dişinin payı gibi olacaktır. işte, allah

böylece

 “açık-ediyor”

sizin için,

ta ki siz sapmayasınız. (20/5)

6- (ey muhammed) de ki: tüm temiz-yiyecekler sizin için helal kılındı, ve sizin o yetiştirilmiş “avcı-hayvanlara” öğrettikleriniz, ki siz onlara allahın size öğretmiş olduğu şekilde öğretiyorsunuz. o halde, siz onların sizin için yakalamış oldukları şeylerden yiyin, ve siz onların üzerine allahın ismini anın;

ve siz

 “sakının”

allahtan, (11/7)

şüphesiz, allah en hızlı “hesap” görendir.

7- bugün bütün “temiz-yiyecekler” size helal kılındı. ve o kendilerine kitap verilenlerin yemeği size helaldir, ve sizin yemeğiniz de onlara helaldir. ve mümin-kadınlardan korunmuş olanlar, ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden korunmuş olanlar, siz onlara mehir-ücretlerini verdiğiniz zaman, korunmuşlar olarak, asla fuhuşçular olmayarak, ve asla metresler edinmeyerek. ama her kim

inkar ederse

o “ımanı,”

(14/4)

onun çalışması mutlaka boşa gidecektir;

ve o ahirette kaybedenlerden olacaktır.

8- (ey muhammed) de ki: peki allahdan kim bir şeye malik olabilir, eğer o helak etmek isterse meryemoğlu mesihi, ve onun annesini, ve yeryüzünde bulunanların hepsini? ve göklerin ve yerin ve bunların arasında olanların mülkü allaha aittir. o “nasıl” isterse öyle yaratır, ve allah

herşeyin üzerinde

“ölçücüdür.”

9- (ey muhammed) de ki: --ey kitap ehli-- o halde, o niçin size azap ediyor o sizin

“kusurlarımızdan”

ötürü?

(11/4, 6)

hayır, siz sadece onun yaratmış olduğu bir beşersiniz; o kimi dilerse bağışlar, ve o kimi dilerse azaplandırır. ve göklerin ve yerin ve bunların arasında olanların mülkü allaha aittir; ve son-varış-yeri ancak onadır.

10- (ey muhammed) de ki: ey kitap ehli, çünkü biz iman ettik allaha

ve bize

“indirilmiş” olana,

ve bundan önce

“indirilmiş” olana,

diye mi siz bizden hoşlanmıyorsunuz, ve sizden çoğunuzun fasıklar olmanızdan
ötürü mü? (musa, 32/2-6) & (isa, 4/21-27)

11- (ey muhammed) de ki: ben size allahın katında bundan çok daha kötü olacak olan bir
karşılığı haber vereyim mi? allahın kendisine lanet ettiği ve ona karşı gazaplandığı, ve
onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı kimseler, ve o “taşkıncıya” hizmet edenler;
işte bunların yeri en kötü olacaktır, ve bunlar en sapmış kişilerdir

o

“düz yoldan.”

BÖLÜM 6

1- (ey muhammed) de ki: ey kitap ehli, siz hiçbir temel üzerinde olamazsınız, ta ki ancak siz
o tevrati ve incili, ve size

-burada-

rabbinizden “indirilmiş” olanı

ayakta tutuncaya kadar.

(musa, 18/18 & 32/2) & (isa, 1/10 & 43/13)

2- (ey muhammed) de ki: siz allahın dışında size hiçbir zarar ve hiçbir fayda vermeye asla malik olamayanlara mı hizmet ediyorsunuz? (23/9) ve allah, işte odur

“işitici” olan,

“bilici” olan.

3- (ey muhammed) de ki: ey kitap ehli, siz kendi dininizde asla aşırılığa gitmeyin

o “hakkın”

dışında olana dayanarak, (13/4)

ve siz asla bundan önce sapmış olan bir kavmin boş-heveslerine uymayın, ki onlar çoklarını da saptırdılar; ve onlar böylelikle sapıp-uzaklaştılar

o

“düz yoldan.”

4- (ey muhammed) de ki:

“murdar”

ve

“temiz”

asla bir seviyede olamazlar,

o “murdarın” çokluğu seni ne kadar hayrete düşürse bile.

öyleyse siz

 “sakının”

allahtan,

ey kavrayış sahipleri,

ta ki siz böylece rahata kavuşabilirsiniz.

5- (ey muhammed) de ki: göklerde ve yerde olanlar kime aittir? (ey muhammed) de ki: şüphesiz, allaha aittir! ve o kendi nefsi üzerine rahmeti yazdı. o sizi mutlaka toplayıp biraraya getirecektir kıyamet gününde, onda hiç kuşku yoktur. fakat kendi nefislerini kayba uğratanlar, işte onlar

maalesef

 “iman etmeyenlerdir.”

(14/4)

6- ve onun içindir gecede ve gündüzde sakin olan herşey; ve odur

 “işitici” olan,

 “bilici” olan.

7- (ey muhammed) de ki: ben allahtan başkasını mı bir veli edinecek mişim, o göklerin ve yerin yaratıcısı iken, ve o besleyen fakat kendisi asla beslenmeye ihtiyacı olmayan iken? (ey muhammed) de ki: şüphesiz, ben ilki olmakla emrolundum

o

 “teslim olanların,”

(3/14)

ve sakın sen o ortak koşuculardan olma --diye emrolundum. (14/3 & 12/15)

8- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, ben korkarım, eğer ben rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından. (11/1)

9- o gün, her kim ondan --azaptan-- alıkonulursa, mutlaka o (allah) ona merhamet etmiştir. ve işte bu açık “kurtuluştur.”

10- (ey muhammed) de ki: şahadet olarak hangi şey daha büyüktür? (ey muhammed) de ki: allah benimle sizin aranızda bir şahittir ki,

bu

“okunuş”

bana vahyedilip-bildirildi, (18/15)

ta ki ben

sizleri
uyarayım onunla,

ve -onun- ulaşacağı
kimseleri.

şimdi siz allahın yanında başka ilahların da olduğuna mı kesinlikle şahitlik ediyorsunuz? (ey muhammed) de ki: ben -buna- kesinlikle şahitlik etmem. (ey muhammed) de ki: o ancak tek ilahdır, ve ben sizin tüm “ortak koştuklarınızdan” uzağım. (14/3)

11- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, allah ölçüp-güç yetirendir

bir “işaret”

indirmeye; (17/24)

fakat onların çoğu -bunu- bilmiyorlar.

12- (ey muhammed) de ki: siz şimdi gördünüz mü, eğer şu an size allahın azabı gelse, veya o saat size gelse, siz allahın başkasını mı çağıracaksınız, eğer siz gerçekten doğru kişilerseniz?

13- hayır, siz ancak onu çağırırınız, ve o da kendisini çağırdığınız şeyi açıp-kaldıracaktır, eğer dilerse; ve o vakit siz unutursunuz tüm “ortak koşmakta” olduklarınızı. (12/15)

14- (ey muhammed) de ki: gördünüz mü, eğer şimdi allah alırsa

sizin “işitmenizi,”

ve sizin “görmenizi,”

ve eğer o mühürlerse

sizin “yüreklerinizi,”

allahın dışında hangi ilah size bunları getirip-verebilir?

15- (ey muhammed) de ki: gördünüz mü, eğer şimdi allahın azabı size aniden veya açıktan gelse, o “zalimler” kavminden (11/3) başkası mı helak edilecek?

BÖLÜM 7

1- (ey muhammed) de ki: ben size allahın hazineleri benim yanımdadır demiyorum, ve ben gaybı bilmiyorum, ve ben size ben bir meleğim de demiyorum; ben ancak

o

bana “esinlenmekte” olanı

izliyorum. (20/5)

2- (ey muhammed) de ki: öyleyse,

“kör”

ve

“gören”

hiç aynı seviyede olabilirler mi?

o halde, siz hala düşünmeyecek misiniz?

3- (ey muhammed) de ki: --ey o allahın işaretlerine iman etmiş olanlar-- selam sizin üzerinize olsun. sizin rabbiniz kendi nefsi üzerine rahmeti yazdı. öyleyse, sizden her kim bilgisizlikten ötürü bir “kötülüğe” çalışır, fakat sonra o bunun ardından dönerse

ve

“erdemli hareket ederse,”

şüphesiz, o

“en bağışlayıcıdır,”

“en merhametlidir.”

4- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, ben sizin allahın dışında o çağırmakta olduğularınıza hizmet etmekten kesinlikle menedildim; ben sizin boş-heveslerinize uymam, yoksa ben sapmış olurum, ve o takdirde ben asla olamam o

“erdendirilmiş olanlardan.”

(3/12)

5- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, ben

rabbimden bir

“açık-delil”

üzerindeyim,

fakat siz onu yalanladınız.

ve sizin kendisi için acele ettiğiniz de benim yanımda değildir. hüküm sadece allahındır; o hakkı ortaya koymaktadır. ve o ayırd-edenlerin en hayırlısıdır.

6- (ey muhammed) de ki: eğer sizin kendisi için acele ettiğiniz şey benim yanımda olsaydı, benimle sizin aranızda o “emir” hemen bitirilmiş olurdu. ve allah zalimlik edenleri en iyi bilendir. (11/3)

7- (ey muhammed) de ki: sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır, siz yakarak ve gizlice onu çağırmakta iken: eğer o bizi bundan kurtarırsa, biz mutlaka şükredenlerden olacağız.

8- (ey muhammed) de ki: elbette allah sizi kurtarmaktadır ondan ve her “sıkıntıdan;” fakat sonra siz yine de ortak koşmaktasınız. (11/4 & 12/15)

9- (ey muhammed) de ki: o mutlaka ölçüp-güç yetirebilecek olandır size bir azap göndermeye sizin üzerinizden veya sizin ayaklarınızın altından, veya o sizi “bölüklere” ayırıp bazınıza diğer bazınızın baskısını tattırmaya.

10- (ey muhammed) de ki: ben asla sizin üzerinize bir vekil değilim. (12/4)

11- (ey muhammed) de ki: şimdi biz allahın dışında bize hiçbir fayda veremeyecek ve hiçbir zarar veremeyecek olan kimseleri mi çağıracağız? ve böylelikle allah bizi erdirdikten sonra kendi topuklarımızın üzerinde geri mi döndürülecekmiz, şeytanların kendisini ayartıp yeryüzünde şaşkın bıraktığı o kimse gibi? ki onun kendisini bir erdiriciye çağıran arkadaşları var: sen bize gelmelisin! (ey muhammed) de ki: şüphesiz allahın erdiricisi,

işte odur gerçek

“erdirici;”

(3/12)

ve biz alemlerin rabbine -kendimizi-
teslim etmekle emrolunduk.

12- ve desteklemeyi ayakta tutun ve ondan sakının --diye emrolunduk. ve sizin sonunda kendisine getirilip-toplanacak olduğunuz odur.

13- (ey muhammed) de ki: ben bunun için sizden hiçbir ücret istemiyorum; o sadece

bir “öğütseldir”

tüm alemler için. (16/1)

BÖLÜM 8

1- (ey muhammed) de ki: o halde, musanın kendisiyle geldiği o kitabı kim indirdi,

bir “ışıldatıcı”

ve bir “erdirici”

olan
tüm insanlar için?

ve siz onu kağıda döküyor ve onu açık ediyorsunuz, fakat çoğu zaman da gizli tutuyorsunuz. ve siz böylelikle daha önce hiç bilmediğinizi öğretilmiş oldunuz, ne sizin ne de atalarınızın. (ey muhammed) de ki: “allah,” ve sonra onları şaşkınlıkları içinde bırak, oyalansınlar.

2- (ey muhammed) de ki:

“işaretler”

ancak allahın katındadır;

fakat sizin şuuruna varacağınız: onlar geldiği vakit (17/24) dahi, onlar asla inanmayacaklar.

3- (ey muhammed) de ki: ey kavmim, o halde siz kendi ahvalinize göre çalışın (10/14); şüphesiz,

ben de

“çalışıyor”

olacağım. (1/3)

ve siz yakında bileceksiniz bu yurdun iyi-sonunun kimin olacağını. şüphesiz, o zalimler (11/3) asla rahata kavuşamayacaklardır.

4- koyundan iki-çeşit, ve keçiden iki-çeşit; (ey muhammed) de ki: o

“iki erkeği”

mi haram kıldı,

yoksa “iki dişiyi”

mi (haram kıldı),

ya da o iki dişinin rahimlerinin ihtiva ettiklerini mi? öyleyse, haydi siz beni bir ilim üzere haberdar edin, eğer siz doğru kişilerseniz.

5- ve deveden iki-çeşit, ve sığırdan iki-çeşit; (ey muhammed) de ki: o

“iki erkeği”

mi haram kıldı,

yoksa “iki dişiyi”

mi (haram kıldı),

ya da o iki dişinin rahimlerinin ihtiva ettiklerini mi? yoksa allah size bunları tavsiye ederken sizler orada şahitler miydiniz?

o halde, allah adına yalan üretenden (12/15) daha zalim kim olabilir, ilmin dışında olana dayanarak (15/12) insanları saptırmak için? şüphesiz, allah

asla

“erdirmeyecektir”

böyle zalim bir kavmi. (3/12)

6- (ey muhammed) de ki: ben bana vahyolunan içinde yiyen bir kimsenin yemesi haram kılınmış bir şey bulmuyorum, ancak

eğer o ölü-eti ise,
veya akıtılan kan,
veya domuzun eti --ki şüphesiz o murdardır,
veya allahtan başkasına kesilmiş bir fisk-eti ise, (bunlar haramdır.)

fakat her kim çok zorda kalırsa, (bunlardan dahi tadabilir)

“haddi aşmadan,”

ve “tecavüz etmeden.”

7- (ey muhammed) de ki: sizin rabbiniz geniş rahmet sahibidir; fakat onun şiddeti o mücrimler kavminden (11/3) asla geri çevrilemeyecektir.

8- (ey muhammed) de ki: sizin yanınızda

“ilimden”

yana bir şey var mı, (15/12 & 12/17)

siz onu bize çıkarıp-getirebilesiniz?

siz sadece zanna tabi oluyorsunuz, ve siz sadece saçmalıyorsunuz.

9- (ey muhammed) de ki:

o

“tam kanıt”

allahındır;

eğer o dileseydi, sizin hepinizi erdirirdi.

10- (ey muhammed) de ki: o halde, haydi siz şahitlerinizi getirin, allahın bunları da haram kıldığına dair şahitlik edecek olan.

11- (ey muhammed) de ki: öyleyse, haydi gelin ben size okuyup-bildireyim rabbinizin size neleri haram kılmış olduğunu:

siz ona hiçbir şeyi ortak koşmayacaksınız; siz ana-babaya güzel davranacaksınız; ve siz kendi çocuklarınızı öldürmeyeceksiniz yoksulluk endişesiyle --biz rızıklandırmaktayız sizi ve onları-- ve siz fahiş-hareketlere yaklaşmayacaksınız, onun açık olanına da, gizli olanına da;

ve siz allahın -öldürülmesini- haram kıldığı nefsi öldürmeyeceksiniz, hakka dayalı olma dışında;

ve o size

 “bunları”

tavsiye etti, ta ki siz akıl edesiniz.

12- ve siz yetimlerin malına yaklaşmayacaksınız, en güzel bir şeklin dışında, onlar erginlik çağına erişinceye kadar; ve siz tartıyı ve ölçüyü adalet üzere tam olarak yerine getireceksiniz --biz hiçbir nefsi kendi kapasitesinin üzerinde mükellef tutmayız-- ve siz konuştuğunuzda adil davranacaksınız, o -biri- sizin yakınınız olsa dahi; ve siz allahın ahdini yerine getireceksiniz;

ve o size

 “bunları”

tavsiye etti, ta ki siz öğüt alasınız.

13- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, bu benim -izlediğim- dosdoğru patikamdır; öyleyse, siz de onu izleyin. ve sakın sizi onun yolundan ayıracak -çarpık- yolları izlemeyin;

ve o size

 “bunları”

tavsiye etti, ta ki siz sakınasınız.

14- (ey muhammed) de ki: haydi gözleyin, o halde; şüphesiz, biz de gözleyenleriz.

BÖLÜM 9

1- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, rabbim beni dosdoğru bir patikaya erdirdi, (15/13) ayakta duran dine, birleyici olan ibrahimin metoduna; ve o asla ortak koşuculardan olmadı. (14/3)

2- (ey muhammed) de ki: şüphesiz,

benim “dualarım,”

ve benim “çabalarım,”

ve benim hayatım ve benim ölümüm alemlerin rabbi olan allah içindir.

3- onun asla ortağı yoktur; ve ben bununla emrolundum, ve ben ilkiyim o

“teslim olanların.”

(30/3)

4- (ey muhammed) de ki: ben şimdi allahın dışında bir rab mi arayacakmışım, ve o her şeyin rabbi olduğu halde? ve her nefis ancak kendi aleyhine kazanır, ve hiçbir yüklenici başkasının yükünü yüklenemez. sonra sizin dönüşünüz rabbinizdir, ve o size haber verecektir sizin kendisi hakkında “ihtilafa” düştüğünüz şeyleri. (21/14)

5- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, allah asla emretmez o

“aşırılıkları.”

yoksa siz allah adına bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz? (12/15)

6- (ey muhammed) de ki: rabbim adaletle davranmayı emretti. öyleyse, siz kendi yüzlerinizi doğrultun

her

“mescitte,”

ve onu çağırın, dini yalnızca ona halis kılarak. (2/6)

sizi başlangıçta-yarattığı gibi, siz yine -ona- döneceksiniz.

7- (ey muhammed) de ki: allahın kendi hizmetkarları için çıkarmış olduğu o ziyneti ve rızıktan (11/16) “temiz-olanları” kim haram kılmıştır? (ey muhammed) de ki: onlar iman etmiş olanlar (14/4) içindir bu dünya hayatında, ve kıyamet gününde yalnızca onlarıdır.

8- (ey muhammed) de ki: rabbim yalnızca aşırılıkları haram kılmıştır, onun açık olanını da ve gizli olanını da, ve suçu, ve haddi aşmayı o

“hakkın”

dışındakiyle; (13/4)

ve sizin allaha “ortak koşmanızı”
onun kendisi hakkında hiçbir
sultan indirmediği şeyi,

ve sizin allah adına “söylemenizi”
kendi bilmediğiniz şeyleri.

9- (ey muhammed) de ki: ey insanlar, ben sizin hepinize -gönderilmiş- allahın bir elçisiyim, ki göklerin ve yerin mülkü yalnızca ona aittir; ondan başka ilah yoktur. o yaşatır ve o öldürür.

öyleyse, siz iman etmelisiniz allaha ve onun elçisine,

o ümmi haberciye,

ki o iman etmektedir allaha

ve

onun “kelimelerine,”

(18/15)

(musa, 18/18 & 32/2) & (isa, 1/10 & 43/13)

ve siz onu izlemelisiniz, ta ki siz erdirilmiş olabilesiniz.

10- (ey muhammed) de ki: onun --saatin-- “ilmi” yalnızca benim rabbimin katındadır, onu tam vaktinde ancak o tecelli ettirecektir; o ağır olacaktır göklerde ve yerde. ve o size ancak aniden gelecektir.

11- (ey muhammed) de ki: onun --saatin-- “ilmi” yalnızca allahın katındadır; fakat insanların çoğu bilmiyorlar.

12- (ey muhammed) de ki: ben kendi nefsim için bir fayda veya bir zarar vermeye malik değilim, sadece allahın dilediği. ve eğer ben gaybı bilmiş olsaydım, ben derhal fazlaşmayı arzularım

o

“hayırlarda,”

ve bana hiçbir “kötülük” dokunmazdı.

ben sadece bir

“uyarıcıyım,”

ve “müjdeciyim,”

iman edecek olan bir kavim için.

13- (ey muhammed) de ki: öyleyse, haydi çağırın kendi ortaklarınızı, ve beni tuzağa düşürün, ve bana göz bile açtırmayın.

14- şüphesiz, benim velim allahtır

o

“yazılı-dokümanı”

indirmiş olan,

ve o tüm erdemli-hareket-edenlerin de (1/3)
veliliğini yapacaktır.

15- (ey muhammed) de ki: ben sadece rabbimden bana esinlenmekte olanı izliyorum,
ve bunlar sizin

rabbinizden

“görsel-delillerdendir;”

ve bir “erdircidir,”

ve bir “rahmettir,”

iman edecek olan bir kavim için.

BÖLÜM 10

1- (ey muhammed) de ki:

o

“ganimetler”

allah ve elçinindir!

o halde, siz sakının allah'tan, ve erdemle-düzeltilin kendi aranızı. ve siz allaha ve onun elçisine (9/9) itaat edin, eğer siz iman etmiş kişilerseniz.

2- (ey muhammed) sen o inkar edenlere de ki: eğer onlar vazgeçerlerse, geçmişte olanlar kendileri için bağışlanacaktır. fakat eğer onlar dönerlerse, öncekilere uygulanan “prensip” aynen gelip-gececektir.

3- (ey muhammed) sen o ellerinizde olan esirlere de ki: eğer allah sizin yüreklerinizde bir hayır bilirse, o size daha hayırlısını verecektir sizden -burada-

“çekilip-alınmış” olandan,

ve o sizi bağışlayacaktır. ve allah

 “en bağışlayıcıdır,”

 “en merhametlidir.”

4- (ey muhammed) de ki: eğer babalarınız ve oğullarınız ve kardeşleriniz ve eşleriniz ve aşiretiniz, ve kazandığınız mallar, ve kötü gitmesinden endişe ettiğiniz ticaret, ve hoşlandığınız evler size allah'tan ve onun elçisinden (9/9) ve

onun

 “yolunda”

gayret etmekten

daha sevgili ise, allah kendi emrini getirene kadar bekleyin o halde. ve allah -böyle- fasıklar kavmini asla erdirmeyecektir.

5- (ey muhammed) de ki: bize asla -darlık- isabet etmeyecektir, ancak sadece allahın bizim için o

 “yazmış” olduğu.

o bizim mevlamızdır; ve iman etmiş olanlar ancak allaha güvenmelidirler.

6- (ey muhammed) de ki: yoksa siz bizim için

 “iki güzellikten”

biri dışında başka şey mi bekliyorsunuz?

o halde, biz de sizin için bekliyoruz ki, belki allah size bir azap isabet ettirir kendi katından, veya bizim ellerimizle. öyleyse, haydi siz bekleyin; şüphesiz, biz de sizinle birlikte bekleyenleriz.

11- öyleyse, özür beyan etmeyin; şüphesiz, siz imanınızdan sonra yine inkara saptınız.

12- (ey muhammed) de ki: cehennem ateşinin sıcaklığı çok daha şiddetli olacaktır; keşke onlar “kavramış” olsalardı.

13- (ey muhammed) de ki:

siz artık benimle birlikte

ve siz artık benimle birlikte

hiçbir zaman
“çıkamayacaksınız,”

hiçbir düşman
“savmayacaksınız.”

14- (ey muhammed) de ki: özür beyan etmeyin (ey münafıklar)! biz size inanmıyoruz, çünkü allah bize sizin halinizi haber verdi. ve allah görecektir

sizin “çalışmalarınızı,”

(12/15)

ve onun elçisi;

sonra siz döndürüleceksiniz gaybı ve şehadeti bilene, ve o size haber verecektir sizin üzerinde çalışmakta olduklarınızı.

15- (ey muhammed) de ki: siz çalışın (ey iman edenler)! ve allah görecektir

sizin “çalışmalarınızı,”

(1/3)

ve onun elçisi, ve müminler;

sonra siz döndürüleceksiniz gaybı ve şehadeti bilene, ve o size haber verecektir sizin üzerinde çalışmakta olduklarınızı.

BÖLÜM 11

1- (ey muhammed) de ki: benim için olacak şey değildir

kendi nefsimin öngörüsüyle

“onu”

değiştirmem;

ancak ben sadece

bana “esinlenmekte” olanı

izliyorum. (9/15)

ve ben korkarım, eğer rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından.

2- (ey muhammed) de ki: eğer allah dileyseydi, ben asla

okuyup-bildiremezdim

“onu”

size,

ve o size onu asla idrak ettirmezdi.

şüphesiz, ben sizin içinizde bir ömür kaldım bundan önce. o halde, siz yine de akıl
etmeyecek misiniz?

3- öyleyse, allah adına yalan üretenden (12/15) daha zalim kim olabilir, veya

onun “ayetlerini”

yalanlayandan? (17/24)

şüphesiz, -bu- mücrimler asla rahata kavuşamayacaklardır.

4- (ey muhammed) de ki: yoksa siz allaha onun göklerde ve yerde bilmediği şeyleri mi haber veriyorsunuz? o uzaktır ve yücedir

onların

“ortak koştuklarından.”

(12/15)

5- (ey muhammed) de ki: “gayb” yalnızca Allahındır. siz gözleyin o halde; şüphesiz, ben de sizinle birlikte gözleyenlerdenim.

6- (ey muhammed) de ki: Allah hakça planlamada daha hızlıdır; ve şüphesiz, bizim elçilerimiz yazmaktadırlar

sizin

“boşça planladıklarınızı.”

(12/15)

7- (ey muhammed) de ki: sizi gökten ve yerden rızıklandıran kimdir, veya kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? ve kimdir

“diriyi” çıkaran

“ölüden,”

ve “ölüyü” çıkaran

“diriden?”

ve kimdir

tüm

 “emri”

çekip-çeviren? (4/7)

öyleyse, siz yine de sakınmayacak mısınız?

8- (ey muhammed) de ki: sizin ortaklarınızdan yaratmayı başlatıp sonra onu yineleyecek olan var mıdır? (ey muhammed) de ki: allah “yaratmayı” başlatmakta, sonra onu yinelemektedir. o halde, siz nasıl böyle

 “döndürülüyorsunuz?”

9- (ey muhammed) de ki: sizin ortaklarınızdan hakka erdirebilecek olan var mıdır? (ey muhammed) de ki: sadece allah hakka erdirmektedir. öyleyse, hakka erdirebilecek olan mı izlenmeye daha layıktır, yoksa kendileri erdirilmedikçe asla eremeyecek olanlar mı? o halde, size ne oluyor, siz böyle ne biçim

 “hükmediyorsunuz?”

10- (ey muhammed) de ki: o halde, haydi siz

bunun benzeri olan

 bir “kısmi-bölüm”

getirin, (18/15)

ve allahdan başka güç yetirebildiğiniz herkesi -yardıma- çağırın, eğer siz gerçekten doğru kişilerseniz.

11- (ey muhammed) de ki: öyleyse, bana olsun

benim “çalışmam,”

ve size olsun sizin çalışmalarınız;

siz uzak olun

benim

“çalışmakta”

olduğumdan, (1/3)

ve ben uzak olayım sizin çalışmakta olduklarınızdan.

(11/4, 6)

12- (ey muhammed) de ki: ben kendi nefsim için bir zarar veya bir fayda sağlamaya malik değilim, sadece allahın dilediği. (23/9) her ümmet için bir ecel vardır. ve onların ecelleri geldiği vakit, onlar artık bir saat ertelenmezler, ve onlar artık öne alınmazlar.

13- (ey muhammed) de ki: gördünüz mü, eğer onun azabı size geceleyin veya gündüzleyin geliverirse, o mücrimler (11/3) şimdi ne için onu acele istiyorlar?

14- (ey muhammed) de ki: evet, ve rabbime andolsun,

şüphesiz, o bir

“haktır,”

(13/4)

ve siz asla aciz bırakabilecek değilsiniz.

15- (ey muhammed) de ki: onlar

allahın	ve onun
-----	-----
“inayetiyle,”	“rahmetiyle,”
-----	-----

işte yalnızca

“bununla”

sevinsinler.

bu diğerlerinin toplayıp-yığmakta olduklarından
çok daha hayırlıdır.

16- (ey muhammed) de ki: siz gördünüz mü allahın sizin için indirmiş olduğu

o

“rızkı,”

fakat siz ondan kıldınız

bazısını “haram,”

ve bazısını “helal?”

(ey muhammed) de ki: allah mı size izin verdi, yoksa siz allah adına iftira mı ediyorsunuz?
17- öyleyse, allah adına yalan üretenlerin (12/15) kıyamet günü hakkındaki zanları nedir?
şüphesiz, allah

insanlar üzerine

“inayet”

sahibidir; (3/13)

fakat onların çoğu şükretmiyorlar.

18- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, allah adına üretenler o

“yalanı”

(12/15)

asla rahata eremeyeceklerdir.

19- (ey muhammed) de ki: bir bakın, o halde, göklerde ve yerde neler var? fakat

“işaretler,”

ve “uyarılar,”

iman etmeyecek olan bir kavme hiçbir şey sağlamayacaktır.

20- (ey muhammed) de ki: haydi siz gözleyin, o halde; şüphesiz, ben de sizinle birlikte gözleyenlerdenim.

BÖLÜM 12

1- (ey muhammed) de ki: ey insanlar, eğer siz benim dinimden kuşku içindeyseniz, ben sizin allahın dışında o hizmet ettiklerinize asla hizmet etmeyeceğim; fakat ben sadece sizi vefat ettirecek olan allaha hizmet ederim. ve ben o

“iman edenlerden”

olmakla emrolundum. (14/4)

2- ve --ben şunlarla emrolundum: sen bir birleyici olarak kendi yüzünü o dine doğru yönelt, ve sen asla ortak koşuculardan olma. (11/4)

3- sen allahın dışında sana fayda veremeyecek ve sana zarar veremeyecek olanları asla çağırma. ve eğer sen --bunların aksini-- yapacak olursan, bu durumda şüphesiz sen zalimlerden olmuş olursun.

4- (ey muhammed) de ki: ey insanlar, şüphesiz böylelikle

o

 “hak”

(13/4)

gelmiş oldu size rabbinizden.

o halde, her kim ererse,
 o sadece kendi nefsi için ermiş olacaktır,
 ve her kim de saparsa,
 o sadece kendi aleyhine sapmış olacaktır;

ve ben sizin üzerinize bir vekil değilim.

5- (ey muhammed) de ki: o halde, haydi siz getirin

bunun benzeri olan

 on “kısmi-bölüm,”

(18/15)

uydurulmuş olarak,

ve allahın dışında güç yetirebildiğiniz herkesi -yardıma- çağırın, eğer siz doğru kişilerseniz.

6- (ey muhammed) de ki: eğer

 “onu”

ben uydurduysam,
 cürümüm kendi üzerimedir;

ve ben sizin cürüm olarak işlediklerinizden uzağım. (11/3)

7- (ey muhammed) o iman etmeyecek olanlara de ki: öyleyse, siz kendi ahvalinize göre çalışın; (10/14) şüphesiz,

biz de

“çalışıyor”

olacağız. (10/15)

8- (ey muhammed) de ki: benim yolum budur: ben allaha çağırırım

bir

“görsel-delil”

üzere, (9/15)

ben ve o beni izleyenler.

allahı tenzih ederim, ve ben asla ortak koşuculardan değilim. (11/4)

9- (ey muhammed) de ki: göklerin ve yerin rabbi kimdir? (ey muhammed) de ki: allahtır. (ey muhammed) de ki: öyleyse, siz onun dışında kendinize bir takım veliler mi edindiniz kendi nefisleri için bir fayda veya bir zarar vermeye malik olmayan? (23/9)

10- (ey muhammed) de ki: o halde,

kör olanla	veya karanlıkla
-----	-----
“gören”	“ışık”
-----	-----
aynı olabilir mi?	aynı olabilir mi?

11- (ey muhammed) de ki: allah her şeyin yaratıcısıdır, ve o

“tektir,”

“üstündür.”

12- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, allah dilediğini saptırır; ve o erdirir

“kendisine”

o yönelici kimseleri.

13- bunlar iman edenler
ve yürekleri tatmin olanlardır o

allahın

“öğütüyle.”

dikkat edin,
yürekler tatmin olurlar ancak o

allahın

“öğütüyle.”

(16/1)

14- (ey muhammed) de ki: o benim rabbimdir, ondan başka ilah yoktur. ben ona güvendim,
ve benim tevbem ancak onadır.

15- (ey muhammed) de ki: öyleyse, haydi siz isimlendirin onları --ürettiğiniz ortakları-- yoksa siz böylelikle yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi ona haber veriyorsunuz, ya da siz böylelikle

o

“sözden”

(16/6)

“dışarı”

olması gerekenlere mi meylediyorsunuz?

16- (ey muhammed) de ki: ben sadece allaha hizmet etmekle emrolundum, ve asla ona ortak koşturmakla; (14/3)

ben ancak

“ona” doğru

çağırırım,

ve ancak

“ona” doğru

-olur- benim yaslanışım.

17- (ey muhammed) de ki: benimle sizin aranızda allah şahit olarak yeterli olacaktır, ve kendi yanlarında

o

“yazılı-dokümanın”

ilmi

(9/14)

olanlar.

BÖLÜM 13

1- (ey muhammed) de ki: öyleyse, siz faydalanın kısa bir süre; şüphesiz, sizin son-varışınız ateşe olacaktır. (21/1)

2- (ey muhammed) sen benim o iman etmiş hizmetkarlarıma de ki: onlar namazı ayakta tutsunlar, ve onlar bizim onları rızıklandığımız şeylerden (11/17) infak etsinler

ve “açık” olarak,

“gizli” olarak,

içinde hiçbir alışverişin ve dostluğun olmayacağı o gün gelmeden evvel.

3- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, ben sadece açık bir uyarıcıyım. (6/10)

4- (ey muhammed) de ki: o kudüs ruh onu indirmiştir senin rabbinden

bir

“hak”

olarak,

iman etmiş olanları sağlamlaştırmak için,

ve

bir “erdiriş,”

ve bir “müjdeleyiş,”

olarak
tüm müslümanlar için.

5- (ey muhammed) de ki: ey rabbim, sen onlara --ana-babama-- merhamet et, onlar beni küçüklükten beri yetiştirdikleri gibi.

6- rabbiniz sizin göğüslerinizde olanı en iyi bilendir. eğer siz

 “erdemli-hareket-edenler”

olursanız, (1/3)

şüphesiz, o da -kendisine- yönelenler için en bağışlayıcı olandır.

7- (ey muhammed) de ki: eğer onunla birlikte başka ilahlar olsaydı, onların dedikleri gibi, onlar derhal arşın sahibine doğru (onunkine benzer)

bir

 “yol”

(13/18)

ararlardı.

8- o uzaktır ve uludur onların -bu- dediklerinden büyük bir ululukla.

9- yedi gök ve yer ve bunların içinde olanlar onu tesbih etmektedirler; ve onu övgüyle tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, fakat siz onların bu tesbihlerini kavramıyorsunuz. şüphesiz, o

 “en halimdir,”

 “en bağışlayandır.”

10- (ey muhammed) de ki: taş veya demir olun,

11- veya kendi göğüslerinizde büyütmede olduğunuz başka bir yaratık,

(ey muhammed) de ki: sizi evvelce yaratmış olan --tekrar sizi döndürecektir.

(ey muhammed) de ki: belki de, o çok yakın olabilir.

12- onun sizi çağıracağı gün, siz ona övgüyle icabet edeceksiniz; ve siz -burada- sadece çok az bir süre kaldığınızı sanacaksınız.

13- (ey muhammed) sen o benim hizmetkarlarıma de ki: onlar en güzel bir tarzda söz söylesinler. çünkü şeytan onların

 “arasına katmak” (12/15)

istemektedir.

şüphesiz, şeytan insan için açık bir düşmandır.

14- (ey muhammed) de ki: o halde, haydi siz çağırın onun dışında öne sürdüğünüz kimseleri; onlar sizden zararı gidermeye malik olamayacaklardır, ve ne de değiştirmeye.
 15- onların bu çağırdıkları -kendileri-

rablerine doğru

 bir “vesile”

aramaktadırlar,

onların hangisi “en yakın” olabilir diye;

ve onlar onun rahmetini ummakta, ve onun azabından korkmaktadırlar.

16- (ey muhammed) de ki: ey rabbim, sen beni dahil et

doğru bir

 “dahil edilişle,”

ve sen beni hariç et

doğru bir

 “hariç edilişle.”

ve -lütfen- sen bana kendi katından bir burhan ver.

17- (ey muhammed) de ki:

“hak”

çıkıp-geldi, (13/4)

ve

“batıl” (6/4)

çöküp-gitti;

şüphesiz, o batıl çöküp-gitmeye mecburdur.

18- (ey muhammed) de ki: her kişi ancak

kendi anlayışı üzere

“çalışır,”

(1/3)

ve sizin rabbiniz en iyi bilendir kimin daha ermiş olacağını

“yolda.”

19- (ey muhammed) de ki:

o

“ruh”

benim rabbimin emrindedir;

ve size -bu- ilimden -arta- verilen yalnızca “azdır.”

20- (ey muhammed) de ki: eğer bütün insanlar ve cinler biraraya gelseler bir benzerini getirebilmek için

bu

“okunuşun,”

(18/15)

onlar onun bir benzerini getiremezler,

her ne kadar bazısı bazısına destekçi olsalar dahi.

21- (ey muhammed) de ki: rabbimi tenzih ederim! ben değil miyim sadece bir

insan “elçi.”

22- (ey muhammed) de ki: eğer yeryüzünde mutmain olarak yürüyen melekler olsaydı, biz de onlara gökten indirirdik bir

melek “elçi.”

23- (ey muhammed) de ki: allah yeterlidir benimle sizin aranızda

bir

“şahit”

olarak.

şüphesiz, o

“haberdardır,”

“görendir,”

kendi hizmetkarlarını.

24- (ey muhammed) de ki: eğer siz yönetiyor olsaydınız benim rabbimin

O

 “rahmet hazinelerini,”

siz tutardınız
 “infak” etme korkusundan.

ve insan çok dar-görüştür.

25- (ey muhammed) de ki: siz ister ona iman edin, ister iman etmeyin; şüphesiz, kendilerine bundan önce ilim verilmiş olanlar,

 “O”

kendilerine okunduğu zaman,

onlar hemen çeneleri üzerine secdeye kapanıyorlar.

26- ve onlar diyorlar: rabbimiz yücedir! rabbimizin vadi böylece yerine getirilmiş oldu.

27- ve onlar çeneleri üzerine kapanıyorlar, ve onlar ağlıyorlar, ve o onların huşu duygularını arttırıyor. (6/1) & (9/9)

28- (ey muhammed) de ki: siz

çağırın

 “allah”

diye,

veya çağırın

 “rahman”

diye,

ne ile çağırırsanız, en güzel isimler ancak ona aittir.

29- (ey muhammed) de ki: övgü yalnızca allah içindir, hiçbir zaman çocuk edinmemiş olan,

ve kendisi için asla mülkte

ve kendisi için asla düşkünlükten

“ortağı” olmayan,

(11/4, 6)

“velisi” olmayan.

BÖLÜM 14

1- (ey muhammed) de ki: benim rabbim onların --eshabı kehf-- “sayısını” en iyi bilendir. ve onları pek az dışında kimse bilmiyor.

2- ve sen unuttuğunda rabbini zikret, ve (ey muhammed) de ki: umulur ki, benim rabbim erdirecektir beni bundan daha yakın olanına

“irşad”

bakımından.

(25/1)

3- (ey muhammed) de ki: onların --eshabı kehf-- mağarada ne kadar kaldıklarını allah en iyi bilendir. ve göklerin ve yerin gaybı onundur, o onu

“en iyi görmektedir,”

ve “en iyi işitmektedir.”

ve onlar için onun dışında hiçbir veli yoktur; ve o kendi hükmüne hiç kimseyi ortak etmez.

4- (ey muhammed) de ki: işte,

 “hak”

rabbinizdendir; (13/4)

öyleyse, artık

her kim dilerse,
 haydi o “iman etsin;”

ve her kim dilerse,
 haydi o “inkar etsin.”

5- (ey muhammed) de ki: ben size bir “öğüt” olarak ondan --zul-karneyn-- (musa, 33/15-16) (şunları) okuyup-bildireceğim:

6- şüphesiz, biz onu yeryüzünde yerleştirdik, ve biz ona her şeyden bir imkan verdik.

7- ve o bir imkan izledi.

8- o güneşin battığı yere ulaştığında, onu çamurlu bir gözede batarken buldu, ve o onun yanında bir kavim gördü. biz dedik: ey zul-karneyn, şimdi sen onları azaba uğratabilirsin, veya sen onların arasında güzellikle davranabilirsin.

9- o dedi: her kim

 “zalimce” davranırsa, (11/3)

biz onu azaba uğratacağız. sonra o rabbine döndürülecektir, ve o da onu çetin bir azapla azaplandıracaktır.

10- ve her kim iman eder ve

çalışırsa

 “erdemli-hareketler”

uğrunda, (1/3)

onun için en güzel mükafat verilecektir.

ve biz ona kendi emrimizden kolay olanını söyleyeceğiz.

11- sonra o bir imkan izledi.

12- ve o güneşin doğduğu yere ulaştığında, onu kendileri için ona karşı hiçbir siper yapmadığımız bir kavmin üzerine doğmakta iken buldu.

13- işte böyle, ve biz kuşatmıştık onun yanında bulunan tüm “haberi.”

14- sonra o bir imkan izledi.

15- ve o iki seddin arasına ulaştığında, onların ardında bir kavim buldu, ki onlar neredeyse

hiçbir

“sözü”

kavramıyorlardı. (16/6)

16- onlar dediler: ey zul-karneyn, şüphesiz yecuc ve mecuc yeryüzünde fesat işliyorlar. o halde, bizimle onların arasında bir sed inşa etmen için biz sana vergi verelim mi?

17- o dedi: rabbimin beni içinde yerleştiği -makam- daha hayırlıdır. o halde, siz bana insani-güçle yardım edin, ta ki ben sizinle onların arasında bir engel inşa edeyim.

18- öyleyse, haydi siz bana demir kütleleri getirin! ve iki tepenin arası eşit seviyeye gelince, o dedi: haydi körükleyin! ve o onu ateş haline getirince, dedi: haydi siz bana getirin, ta ki ben onun üzerine eritilmiş-bakır dökeyim.

19- ve artık

onlar güç yetiremediler

ve onlar güç yetiremediler

onu “aşmaya,”

onu “geçivermeye.”

20- ve o dedi: bu benim rabbimden bir rahmettir. ve benim rabbimin vadi geldiği vakit, o bunu ‘dümdüz’ edecektir. ve benim

rabbimin

“vadi”

haktır.

BÖLÜM 15

1- (ey muhammed) de ki: eğer deniz (onları kalınlaştırıp vurgulamak açısından) mürekkep olsa benim

rabbimin

“kelimeleri”

için, (18/15)

o deniz tükenirdi benim rabbimin kelimeleri tükenmeden evvel, bunun bir misli daha yardım getirsek dahi.

2- (ey muhammed) de ki: ben ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim; sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu bana vahyolunuyor. o halde, her kim rabbine kavuşmayı umuyorsa, haydi o çalışsın

bir

“erdemli-hareket”

için, (1/3)

ve rabbine ibadette asla hiç kimseyi ortak koşmasın. (14/3)

3- (ey muhammed) de ki: her kim dalalet içindeyse, rahman onu tam bir sürüklemeye sürükler. ve onlar kendilerine vadedilmekte olanı gördükleri vakit, azabı veya saati, onlar bilecekler kimlerin

“yeri” daha kötüymüş,

“ordusu” daha zayıfmış.

4- (ey muhammed) de ki: benim rabbim onları --dağlar-- tam bir savurmayla savuracaktır.

5- ve o onların yerlerini boş ve dümdüz bırakacaktır.

6- sen orada ne bir tümsek ne de bir çukur görmeyeceksin.

7- o gün, onlar o çağırıcıyı izleyecekler, ondan sapış olmayan. ve tüm sesler rahman için kısılmış olacaktır; sen bir fısıltı dışında -ses- işitmeyeceksin.

8- o gün, şefaata fayda sağlamayacaktır, ancak rahmanın kendisi için izin verdiği dışında ve kendisinden hoşnut olduğu

“söz”

bakımından. (16/6)

9- o onların ellerinin arasında olanı, ve arkalarında olanı bilmektedir; fakat onlar onu ilim açısından kuşatamazlar.

10- ve -şimdi- tüm yüzler eğilmiştir önünde o

“diri” olanın,

“kaim” olanın;

ve zulüm yüklenen kimse ise bitmiştir.

11- fakat bir mümin olarak çalışmış olan kimse

o

“erdemli-hareketler”

için, (1/3)

korkmayacaktır -şimdi- hiçbir

“haksızlığa”
uğramaktan,

ya da “eksikliğe”
uğramaktan.

12- (ey muhammed) de ki: ey rabbim,

benim

“ilmimi”

arttır.

(12/17)

13- (ey muhammed) de ki: herkes beklemektedir; o halde, siz de bekleyin. ve siz yakında bileceksiniz kimlerin o

düz

“patikanın”

sahipleri olduğunu,

(3/12)

ve kimlerin erdirilmiş olduklarını.

BÖLÜM 16

1- (ey muhammed) de ki: öyleyse, haydi siz bana kendi burhanınızı getirin! işte, bu

benimle beraber olanların

“öğütüdür,”

(muhammed, 18/15)

ve benden önce olanların

“öğütüdür.”

(musa, 32/2) & (isa, 29/11)

2- (ey muhammed) de ki: peki rahmana karşı sizi

veya “gündüzleyin,”

“geceleyin,”

kim koruyabilecektir?

hayır, onlar

rablerinin

“öğütünden”

yüz çevirmektedirler.

3- (ey muhammed) de ki: ben sizi ancak

bir

“esinlemeyle”

uyarıyorum. (11/1)

fakat sağır olanlar çağrışı işitmeyeceklerdir, her ne kadar uyarılsalar da.

4- (ey muhammed) de ki: bana sizin ilahınızın ancak tek ilah olduğu vahyolunuyor;
öyleyse, artık siz

“teslim olmuş kişiler”

olacak mısınız? (30/3)

5- (ey muhammed) de ki: ben size

“eşit-seviyeli”

olarak duyurdum;

-bunun ardından- ben size vadolunanın yakın mı, yoksa uzak mı olduğunu idrak edemem.

6- şüphesiz, o bilmektedir

“açıkta” olanlarını,

o

“sözden;”

ve o bilmektedir sizin

“gizlemekte” olduklarınızı.

7- ve ben idrak edemem; belki o sizin için bir fitnedir (kuran, 74/26-31) ve bir vakte kadar metadır.

8- (ey muhammed) de ki: ey rabbim, sen hükmet

“hak”

üzere! (13/4)

ve bizim rabbimiz

 “esirgeyendir,”

 “sığınandır,”

sizin o tüm

 “nitelendirmelerinize”

karşı. (11/4, 6)

9- (ey muhammed) de ki: ey insanlar, ben sizin için ancak açık bir uyarıcıyım.

10- öyleyse, o iman edenler ve

çalışanlar

 “erdemli-hareketler”

uğruna, (1/3)

onlar için
 bir “bağışlanma,”

ve üstün bir
 “rızkılanma” vardır.

11- fakat o çaba harcayanlar

bizim

 “işaretlerimizde,”

aciz bırakabilmek için, (17/24)

onlar ancak alevli-ateşin halkı olacaklardır.

12- ve eğer onlar seninle mücadeleye girişirlerse, (ey muhammed) sen de ki: allah en iyi bilendir sizin o çalışmakta olduklarınızı. (10/14)

13- allah sizin aranızda kıyamet gününde hükmedecektir sizin kendisi hakkında o “ihtilafa” düştüğünüz şeylerde. (21/14)

14- (ey muhammed) de ki: öyleyse, ben size bundan daha kötü olanını haber vereyim mi? ateş, allah onu vadetmiştir o inkar edenlere (14/4); ve ne kötü bir varış-yeridir o!

15- (ey muhammed) de ki: yeryüzü ve onun üzerinde olanlar kimindir, eğer siz biliyorsanız?

16- (ey muhammed) de ki: peki siz yine de

“öğüt-almayacak mısınız?”

17- (ey muhammed) de ki: yedi göğün rabbi, ve büyük arşın rabbi kimdir?

18- (ey muhammed) de ki: peki siz yine de

“sakınmayacak mısınız?”

19- (ey muhammed) de ki: her şeyin idaresi kendi elinde olan kimdir, ki o koruyup-kolluyor fakat kendisi korunup-kollanmıyor, eğer siz biliyorsanız?

20- (ey muhammed) de ki: peki siz nasıl oluyor da (iddia ediyorsunuz böylece)

“büyülediğinizi?”

(8/11-13)

21- (ey muhammed) de ki: ey rabbim, eğer sen mutlaka göstereceksen bana onlara vadedilmekte olanı,

22- rabbim, bu durumda beni -bu- zalimler kavminin (11/3) arasında kılma.

23- (ey muhammed) de ki:

ey rabbim, ben sana sığınırım

şeytanların
“kışkırtmalarından;”

24-

ve ben sana sığınırım, ey rabbim,

onların
“yanıma gelmelerinden.”

(11/4, 6)

25- (ey muhammed) de ki: ey rabbim, sen

“bağışla,”

ve “rahmet et;”

ve sen merhamet edenlerin en hayırlısıdır.

BÖLÜM 17

1- (ey muhammed) sen o erkek-inananlara de ki: onlar kendi gözlerini -günahtan-kaçındırırsınlar, ve ırzlarını korusunlar; bu onlar için daha temizdir. ve şüphesiz, allah haberdardır onların

tüm

“ürettiklerinden.”

(10/15)

2- ve (ey muhammed) sen o hanım-inananlara de ki: onlar kendi gözlerini -günahtan- kaçındırınsınlar, ve ırzlarını korusunlar. ve onlar kendi süslerini açığa vurmasınlar, ancak ondan kendiliğinden belli olanı hariç. ve onlar kendi örtülerini yakalarının üzerine vursunlar. ve onlar kendi süslerini açığa vurmasınlar, ancak kocaları, veya babaları, veya kocalarının babaları, veya oğulları, veya kocalarının oğulları, veya erkek-kardeşleri, veya erkek-kardeşlerinin oğulları, veya kız-kardeşlerinin oğulları, veya kadınları, veya sağ-ellerinin malik oldukları, veya erkek hizmetkarlardan iktidar sahibi olmayanlar, veya kadınların mahremine henüz erişmemiş çocuklar dışında. ve onlar gizledikleri kendi süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. ve siz dönün

“allaha”

tümden,

ey iman edenler,

ta ki siz rahata kavuşabilesiniz.

3- ve siz içinizden yalnızları evlendirin,

ve

“erdemli-hareket-edenleri”

kendi oğlanlarınızdan ve kendi kızlarınızdan.

eğer onlar fakir iseler, allah kendi inayetinden onları zenginleştirir. ve allah

“kuşatıcıdır,”

“bilicidir.”

5- (ey muhammed) de ki: siz yemin etmeyin, fakat sadece

maruf üzere

“itaat edin.”

şüphesiz, allah sizin çalışmakta olduklarınızdan haberdardır. (10/15)

6- (ey muhammed) de ki: siz allaha itaat edin, ve siz elçiye itaat edin. (9/9) fakat eğer siz yüz çevirirseniz, artık

onun üzerinde olan

ona “yüklenendir,”

ve sizin üzerinizde olan

size “yüklenendir.”

fakat eğer siz ona itaat ederseniz, siz

“erdirilmiş”

olursunuz. (3/12)

ve elçiye düşen sadece apaçık bir tebliğdir.

7- (ey muhammed) de ki: göklerdeki ve yerdeki 'sırrı' bilen

 "onu"

indirmiştir.

şüphesiz, o

 "en bağışlayıcıdır,"

 "en merhametlidir."

8- hayır, onlar saati yalanladılar. ve biz saati yalanlayanlar için bir çılgın-ateş hazırladık.

9- o -ateş- onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar onun öfkesini ve uğultusunu işitirler.

10- ve onlar orada dar bir yere atıldıkları zaman, kelepçelenmişler olarak, onlar orada yok oluşu çağırırlar.

11- siz bugün bir -kere- yok oluşu çağırmayın, fakat birçok -kereler- yok oluşu çağırın.

12- (ey muhammed) de ki: bu mu daha hayırlıdır, yoksa ebedi cennet mi

o

 "sakınanlara"

vadolunan? (11/7)

ki onlar için o bir mükafat,
 ve varış-yeri kılınmıştır.

13- onlar için orada her istedikleri vardır, ebedi kalıcılar olarak. bu senin rabbinin üzerinde istenen bir vaaddir.

14- (ey muhammed) de ki: ben sizden hiçbir ücret istemiyorum

“onun”

için,

sadece rabbine doğru bir “yol” tutmak (13/18)
isteyen kimseler -olmanız.-

15- (ey muhammed) de ki: benim rabbim size ne için değer verecekti, eğer sizin “duanız” olmasaydı? fakat siz yalanladınız; bunun için o -azap- yakında gerekli olacaktır.

16- ve eğer onlar sana asi olurlarsa, (ey muhammed) sen de ki: o halde, ben uzağım sizin o

“çalışmakta”

(10/14)

olduklarınızdan.

17- (ey muhammed) de ki: övgü allah içindir, ve selam onun süzüp-seçmiş olduğu kendi hizmetkarları üzerinedir. öyleyse, allah mı daha

“hayırlıdır,”

yoksa onların ortak koştukları mı? (11/8-10)

18- (ey muhammed) de ki: allah ile beraber başka bir ilah mı? öyleyse, haydi siz getirin kendi

“burhanınızı,”

(16/1)

eğer siz gerçekten doğru kişilerseniz.

19- (ey muhammed) de ki: göklerde ve yerde hiç kimse gaybı bilemez, ancak allah. ve onlar ne zaman “diriltileceklerinin” şuuruna varamıyorlar. (3/6)

20- (ey muhammed) de ki: o halde, siz yeryüzünde dolaşın, ve o mücrimlerin (11/3) akıbeti nasıl oldu bir bakın.

21- (ey muhammed) de ki: belki de sizin o acele etmekte olduğunuzun --diriltilip çıkarılma vadi-- “bazısı” size erişip-yetişmiş olacaktır. (11/7)

22- (ey muhammed) de ki: ben ancak bu beldenin rabbine kulluk etmekle emrolundum, ki o onu kutsal kılmıştır. her şey onundur. ve ben müslümanlardan olmakla emrolundum;

23- ve okuyup-bildirmekle bu

“okunuşu.”

(6/10)

o halde, artık

her kim “ererse,”

o sadece kendisi için ermiştir;

ve her kim de “saparsa,”

de ki, ben sadece uyarıcılardanım.

24- (ey muhammed) de ki: övgü allah içindir; o size mutlaka gösterecektir kendi

“işaretlerini,”

ve siz de onları tanıyacaksınız.

çünkü sizin rabbiniz asla habersiz değildir o sizin çalışmakta olduklarınızdan. (10/15)

BÖLÜM 18

1- (ey muhammed) de ki: o halde, haydi siz allahın katından bir yazılı-doküman getirin daha erdirici olan bu

“ikisinden,”

(16/1)

ta ki ben de onu izleyeyim, eğer siz doğru kişilerseniz.

2- (ey muhammed) de ki: gördünüz mü, eğer allah sizin üzerinize geceyi daimi kılarsa kıyamet gününe kadar, allahtan başka hangi ilah size aydınlığı getirecektir?

siz yine de

“işitmeyecek misiniz?”

3- (ey muhammed) de ki: gördünüz mü, eğer allah sizin üzerinize gündüzü daimi kılarsa kıyamet gününe kadar, allahtan başka hangi ilah size içinde dinleneceğiniz geceyi getirecektir?

siz yine de

“görmeyecek misiniz?”

4- ve kendi rahmetinden, o sizin için geceyi ve gündüzü yaptı, ta ki siz onda dinlenesiniz, ve siz arayasınız

onun

“inayetinden.”

(3/13)

ve umulur ki siz şükredersiniz.

5- (ey muhammed) de ki: benim rabbim en iyi bilendir kimin

o

“erdirci”

ile geldiğini, (3/12)

ve kimin açık bir “sapmışlık” içinde kaldığını. (12/15)

6- (ey muhammed) de ki: öyleyse, siz yeryüzünde gezin ve onun yaratmaya nasıl başladığına bir bakın; bunun ardından, allah sonraki inşayla da inşa etmektedir. şüphesiz, allah

herşeyin üzerinde

“ölçücüdür.”

7- o kendi dilediğine azap verir, ve o kendi dilediğine merhamet eder; ve siz ona döndürüleceksiniz.

8- (ey muhammed) de ki:

“işaretler”

ancak allahın katındadır; (17/24)

ve ben yalnızca açık bir uyarıcıyım.

9- (ey muhammed) de ki: allah benimle sizin aranızda bir şahit olarak yeterlidir. o göklerde ve yerde olanı bilmektedir. fakat iman etmiş olanlar o

“batıla,”

ve inkar etmiş olanlar

“allahı,”

(12/15)

işte bunlar kaybedenlerdir.

10- (ey muhammed) de ki:

övgü allah içindir;

fakat onların çoğu

“akletmiyorlar.”

11- bu dünya hayatı sadece bir oyun ve oyalanmadır. ahiret yurdu ise, işte gerçek hayat odur; keşke bilselerdi.

12- (ey muhammed) de ki: öyleyse, siz yeryüzünde dolaşın ve bir bakın, sizden öncekilerin akıbeti nasıl oldu! onların çoğu da ortak koşuculardı. (14/3)

13- (ey muhammed) de ki:

övgü allah içindir;

fakat onların çoğu

“bilmiyorlar.”

15- (ey muhammed) de ki: eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem olsa, ve deniz de --onun ardından “yedi” deniz de eklenerek-- mürekkep olsa,

allahın

“kelimeleri”

asla -onlardan evvel- tükenmezdi. (15/1)

çünkü şüphesiz, allah

“en yücedir,”

“en bilgedir.”

16- (ey muhammed) de ki: size vekil kılınan “ölüm” meleği sizi vefat ettirecek; sonra siz rabbinize döndürüleceksiniz.

17- (ey muhammed) de ki: o zafer gününde, inkar etmiş olanlara artık -o günkü-

“imanları”

fayda sağlamayacaktır; (14/4)

ve onlar artık bekletilmeyeceklerdir.

BÖLÜM 19

1- (ey muhammed) de ki: siz kaçsanız dahi, kaçmanız size bir fayda sağlamaz o

“ölümden,”

veya “bitişten.”

(23/11)

ve bu durumda, siz az bir süre dışında metalandırılmayacaksınız.

2- (ey muhammed) de ki: o halde, şimdi sizi allah'tan koruyup-esirgeyebilecek olan kimdir, eğer o sizin için bir kötülük dilerse, veya o sizin için bir rahmet dilerse? ve onlar kendileri için asla bulamayacaklar allaha karşı

ne bir “veli,”

ne de bir “yardımcı.”

3- (ey muhammed) sen kendi eşlerine de ki: eğer siz dünya hayatını ve onun süslerini arzu ediyorsanız, o halde haydi ben sizi metalandırayım ve sizi güzel bir salıpla salayım-gidin.

4- fakat eğer siz allahı ve onun elçisini (9/9) ve ahiret yurdunu arzuluyorsanız, şüphesiz allah sizden

böyle

“güzel-davranış-sergileyenler”

için (1/12)

büyük bir ödül hazırlamıştır.

5- (ey muhammed) sen kendi eşlerine, ve kızlarına, ve müminlerin kadınlarına de ki: onlar kendi anlayış-örtülerini üzerlerine yaysınlar. bu en uygun olanıdır onların (allahın indinde)

“tanınmaları,”

ve

“ezilmemeleri,”

açısından.

ve allah

“en bağışlayıcıdır,”

“en merhametlidir.”

6- (ey muhammed) de ki: onun --saat-- ilmi sadece allahın katındadır. ne bilirsin; belki saat pek yakın da olabilir.

7- şüphesiz, allah inkarcıları (14/4) lanetlemiştir, ve o onlar için bir çığgın-ateş hazırlamıştır;

8- orada ebedi kalıcılar olacaklardır. ve onlar asla bulamayacaklar

ne bir “veli,”

ne de bir “yardımcı.”

9- (ey muhammed) de ki: evet, ve gaybı bilen rabbime andolsun, o saat size mutlaka gelecektir. göklerde ve yerde zerre ağırlığınca bir şey ondan saklı kalmaz. ve bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da, mutlaka açık bir kitapta kayıtlıdır.

10- çünkü o mutlaka mükafatlandıracaktır o iman edenleri ve

çalışanları

“erdemli-hareketler”

uğruna; (1/3)

onlar için
bir “bağışlanma,”

ve kerim
bir “rızkılanma” vardır.

11- fakat o çaba harcayanlar

bizim

“işaretlerimizde,”

aciz bırakabilmek için, (17/24)

onlar için en iğrenç olanından acıklı bir azap vardır.

12- (ey muhammed) de ki: öyleyse, haydi siz çağırın allahın dışında öne sürdüğünüzü! onlar göklerde ve yerde zerre ağırlığınca bir şeye malik olamazlar.

ve onlar için oralarda yoktur hiçbir

ve onun için onlardan yoktur hiçbir

“ortaklık;”

“danışman.”

14- (ey muhammed) de ki: sizi göklerden ve yerden kim rızıklandırmaktadır?
 (ey muhammed) de ki: “allah.” o halde, ya biz ya da siz

bir

 “erdirici”

üzerindeyiz, (3/12)

veya açık bir “sapmışlık” içindeyiz.

15- (ey muhammed) de ki: siz bizim işlediklerimizden sorulmayacaksınız, ve biz de sizin yapmakta olduklarınızdan sorulmayacağız.

16- rabbimiz bizi biraraya toplayacaktır, ve sonra o bizim aramızı

 “hak”

üzere açıp-hükmedecektir.

ve o

 “en iyi açandır,”

 “en iyi bilendir.”

17- (ey muhammed) de ki: haydi siz bana gösterin, o halde, ona eklemekte olduklarınızı

 “ortaklar” (11/4)

olarak!

hayır, o allahtır

 “en yüce” olan,

 “en bilge” olan.

18- (ey muhammed) de ki: sizin için belirlenmiş bir gün vardır ki, siz ondan bir saat ertelenmeyeceksiniz, ve siz öne alınmayacaksınız.

19- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, benim rabbim kendi dilediklerine “rızkı” genişletir, ve o kısar da. fakat insanların çoğu bilmiyorlar.

20- ve bizim katımızda size yakınlık kazandıracak olan sizin mallarınız veya çocuklarınız değildir; ancak o iman edenler ve

çalışanlar

“erdemli-hareketler”

uğruna. (1/3)

işte onlar, onlar için kat kat mükafat vardır çalışmış olduklarına karşılık; ve onlar köşklerinde güvenlik içinde olacaklardır.

21- fakat o çaba harcayanlar

bizim

“işaretlerimizde,”

aciz bırakabilmek için, (17/24)

işte onlar da azabın içinde hazır kılınmış olacaklardır.

22- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, benim rabbim kendi hizmetkarlarından dilediklerine “rızkı” genişletmektedir, ve o kısmaktadır da onun için. ve siz her ne şeyden infak ederseniz, o onu yeniler. ve o

“rızkılandırıcıların”

en hayırlısıdır. (13/2)

BÖLÜM 20

1- (ey muhammed) de ki: ben size bir tek şeyi öneriyorum: haydi siz allah için ikişer olarak veya tek olarak kalkın, ve sonra düşünüp-anlayın ki, sizin arkadaşınız asla cinlenmiş değildir. o sadece sizin için

bir

“uyarıcıdır,”

(6/10 & 9/9)

şiddetli bir azabın öncesinde.

2- (ey muhammed) de ki: ben sizden hiçbir ücret istemiyorum; o sizin olsun. benim ücretim yalnızca allaha aittir. ve o herşeyin üzerinde

bir

“şahittir.”

(6/10)

3- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, benim rabbim

“hakkı”

ortaya koymaktadır; (13/4)

tüm “gaybları” en iyi bilendir.

4- (ey muhammed) de ki:

“hak”

geldi;

öyleyse, artık

“batıl”

“ortaya çıkaramaz,”

“geriye döndüremez.”

5- (ey muhammed) de ki: eğer ben sapmışsam, ancak kendi nefsim üzere sapmışımdır.
ve eğer ben ermişsem, bu da rabbimin bana

“esinlemesi”

iledir.

(11/1)

şüphesiz, o

“iştiricidir,”

“yaklaşıcıdır.”

6- (ey muhammed) de ki: şimdi siz allahın dışında çağırdığınız o ortaklarınızı (14/3)
gördünüz mü? o halde, haydi siz gösterin bana

onlar yeryüzünde

ne “yaratmışlar,”

veya onlar için göklerde mi var

bir “ortaklık?”

7- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, ancak allah gökleri ve yeri tutmaktadır, onların ikisi zeval bulmasınlar diye. ve eğer onların ikisi “zeval” bulacak olsalar, onları onun ardından artık hiç kimse tutamaz. şüphesiz, o

“halimdir,”

“bağışlayıcıdır.”

8- (ey muhammed) de ki: onları ilk defa inşa etmiş olan tekrar onları -kaldırıp-

“yaşatacaktır.”

ve o her tür yaratmayı en iyi bilendir.

9- (ey muhammed) de ki: evet, ve siz boyun eğmiş kimseler olarak.

10- o ancak tek bir naradır; ve sonra, işte onlar -kalkmış-

“bakıyorlar.”

11- (ey muhammed) de ki: ben sadece bir

“uyarıcıyım;”

(6/10)

ve allahтан başka ilah yoktur,

“tek” olan,

“üstün” olan.

BÖLÜM 21

1- (ey muhammed) de ki: o halde, haydi sen bu inkarınla (14/4) metalan kısa bir süre; şüphesiz, sen ateşin halkından olacaksın.

2- yoksa o, gece vakitlerinde

“secdeyle”

ve “kıyamla”

boyun eğen, ahiretten korkan ve rabbinin rahmetini uman gibi midir? o halde, bilenler ile bilmeyenler hiç aynı olabilirler mi? sadece anlayış sahipleri

“öğüt-alacaklardır.”

(16/1)

3- (ey muhammed) de ki: ey benim iman etmiş hizmetkarlarım, siz rabbinizden sakının. bu dünyada

“güzel-davranacak-olanlar”

için, (1/12)

bir güzellik var olacaktır.

ve allahın arzı geniştir; ancak sabredenlere ücretleri hesapsızca ödenecektir.

4- (ey muhammed) de ki: ben dini yalnızca ona halis kılarak allaha hizmet etmekle emrolundum.

5- ve ben ilki olmakla emrolundum

“teslim olmuş kişilerin.”

(30/3)

6- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, ben korkarım, eğer rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından. (11/1)

7- (ey muhammed) de ki: ben dinimi yalnızca ona halis kılarak allaha hizmet ederim.

8- o halde, siz onun dışında neye istiyorsanız hizmet edin.

9- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, gerçekten kayba uğrayanlar kıyamet gününde

hem “kendi” nefislerini,

hem “kendi” ailelerini,

kayba uğratacak olanlardır.

dikkat edin, işte bu açık bir kayıptır. (18/9)

10- (ey muhammed) de ki: şimdi siz allahın dışında o çağırmakta olduklarınızı gördünüz mü? peki şimdi,

eğer allah dilerse benim için

bir “zarar,”

onlar onun zararını kaldırabilecekler mi?

ya da eğer o dilerse benim için

bir “rahmet,”

onlar onun rahmetini tutabilecekler mi?

öyleyse, allah bana yeterlidir; tüm güvенеcek olanlar yalnızca ona güvenmelidirler.

11- (ey muhammed) de ki: ey kavmim, o halde siz kendi ahvalinize göre çalışın; (10/14) şüphesiz,

ben de

“çalışıyor”

olacağım. (1/3)

ve siz yakında bileceksiniz kendilerini hor kılacak azap kimlere gelecek, ve yıkıcı azap kimlerin üzerine çökecek.

12- (ey muhammed) de ki: ya eğer onlar --allahın dışında edindiğiniz şefaathçiler-- malik değillerse

hiçbir

“şeye,”

(3/7)

ve -bunu- akıl dahi edemiyorlarsa?

13- (ey muhammed) de ki: öyleyse, şefaath bütünüyle allahındır. göklerin ve yerin mülkü ona aittir; sonra siz ona döndürülmektesiniz.

14- (ey muhammed) de ki: ey göklerin ve yerin yaratıcısı olan allahım, gaybın ve şehadetin bileni, ancak sen hükmedeceksin kullarının arasında onların kendisi hakkında

“ihtilafa” düştükleri

şeylerde.

(12/15)

15- (ey muhammed) de ki: ey benim kendi nefisleri aleyhine aşırılık etmiş olan hizmetkarlarım, siz asla allahın rahmetinden ümit kesmeyin. çünkü şüphesiz, allah bağışlayabilir

“kusurlu-davranışları,”

tümüyle.

çünkü şüphesiz, odur

“en bağışlayıcı,”

“en merhametli,”

olan.

16- (ey muhammed) de ki: siz bana allahın başkasına mı hizmet etmemi emrediyorsunuz, ey

“cahiller!”

(12/17)

17- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, ben sizin allahın dışında o çağırmakta olduğlarınıza hizmet etmekten kesinlikle menedildim,

o

“açık-deliller”

(1/5)

bana rabbimden ulaştığı vakit.

ve -bunun ardından- ben alemlerin rabbine teslim olmakla emrolundum. (3/14)

BÖLÜM 22

1- (ey muhammed) de ki: ben sadece sizin benzeriniz olan bir insanım; fakat bana vahyolunuyor ki, sizin ilahınız yalnızca tek bir ilahtır. öyleyse, haydi siz

dimdik-gidin

“ona”

doğru,

ve ondan bağışlanma dileyin.

vay haline o ortak koşucuların. (11/4)

2- ki onlar temizlenme-payını vermezler, ve onlar ahir-zaman konusunda inkarcıdırlar.

3- fakat şüphesiz, o iman edenler ve

çalışanlar

“erdemli-hareketler”

uğruna, (1/3)

onlar için kesintisi olmayan bir ücret vardır.

4- (ey muhammed) de ki: siz şimdi yeryüzünü iki günde yaratmış olanı mı kesinlikle inkar ediyorsunuz, ve siz onun için bazı

“denkler”

üretiyorsunuz? (11/4, 6)

halbuki o alemlerin rabbidir.

5- (ey muhammed) de ki: ben sizi o

“ad,”

ve “semud,”

felaketi gibi,

bir felakete karşı uyardım.

6- (ey muhammed) de ki:

“o”

sadece

bir “erdircidir,”

ve bir “iyileştiricidir,”

tüm iman edenler için.

fakat iman etmeyenler ise; onların kulaklarında bir ağırlık vardır, ve o onlar için bir körlüktür. onlar -sanki- uzak bir yerden seslenilmekte -gibidirler.

7- (ey muhammed) de ki: gördünüz mü,

eğer

“o”

allahın katından ise,

ve siz onu inkar ettiyseniz?

o halde, -şimdi- uzak bir ayrılık içinde kalandan daha sapmış kimdir?

8- (ey muhammed) de ki: ben allahın indirmiş olduğu tüm kitaplara iman ettim, (3/14) ve ben sizin aranızda adaletli davranmakla emrolundum. allah hem bizim rabbimiz ve hem de sizin rabbinizdir;

bizim “çalışmalarımız”

bizim içindir,

(1/3 & 16/1)

ve sizin “çalışmalarınız”

sizin içindir.

bizimle sizin aranızda tartışmaya mahal yoktur. allah bizi biraraya toplayacaktır; ve dönüş onadır.

9- fakat ona icabet olunduktan sonra hala

“allah”

hakkında tartışanlar,

onların tartışma-delilleri rablerinin katında geçersizdir. (11/4, 6)

ve onların üzerine

ve onlar için

“gazap”

inecektir;

şiddetli “azap”

gelecektir.

10- (ey muhammed) de ki: ben bunun için sizden hiçbir ücret istemiyorum, sadece (allaha) yakınlıkta sevgi bulmanız. ve her kim bir

 “güzel-davranış”

kazanırsa,

(3/6)

biz onun için ondaki “güzelliği” arttırırız.

şüphesiz, allah

 “en bağışlayıcıdır,”

 “en şükürleyicidir.”

11- (ey muhammed) de ki: eğer rahmanın bir oğlu olmuş olsaydı, ben -ona- kulluk edenlerin ilki olurum.

12- uzaktır göklerin ve yerin rabbi, arşın rabbi, onların tüm -uydurma-

 “nitelendirmelerinden.”

(16/8)

13- ve (muhammed) dedi ki: ey rabbim, şüphesiz bunlar

asla

 “iman etmeyecek”

(14/4)

bir kavimdirler!

14- (ey muhammed) de ki: o halde, -size- selam; siz yakında bileceksiniz! (20/19)

BÖLÜM 23

1- (ey muhammed) sen o iman etmiş olanlara de ki: onlar -şimdilik- bağışlasınlar o allahın günlerini ummayanları. çünkü o her kavme yapıp-kazanmakta olduklarının karşılığını mutlaka ödeyecektir.

2- öyleyse, her kim çalışırsa

bir

“erdemli-hareket”

için,

(1/3)

o kendi nefsi lehine olacaktır;

ve her kim

“kötü-davranırsa,”

(12/15)

o kendi aleyhine olacaktır.

sonra siz rabbinize döndürüleceksiniz.

3- (ey muhammed) de ki: allah sizi yaşatmaktadır, ve sonra öldürmektedir. ve sonra o sizi kıyamet gününde biraraya toplayacaktır, onda şüphe yoktur. fakat insanların çoğu bilmiyorlar.

4- ve göklerin ve yerin mülkü allahındır. ve saatin kopacağı gün, işte o

“batılılar”

(20/4)

o gün kaybedeceklerdir.

5- (ey muhammed) de ki: şimdi siz allahın dışında o çağırmakta olduklarınızı gördünüz mü? o halde, haydi siz gösterin bana: onlar yeryüzünde ne “yaratmışlar,” veya onlar için göklerde mi var bir “ortaklık?” (20/6)

o halde, haydi siz bana getirin

bundan önce bir

“yazılı-doküman,”

veya ilimden bir

“kalıcı-eser,”

eğer siz gerçekten doğru kişilerseniz.

6- (ey muhammed) de ki:

eğer

“onu”

ben uydurduysam,

siz allah'tan bana -gelecek- olan hiçbir şeye -karşı- malik olamazsınız.

o sizin içine dalmakta olduğunuz şeyleri en iyi bilendir. benimle sizin aranızda şahit olarak o yeterlidir. ve o

“en bağışlayıcıdır,”

“en merhametlidir.”

7- (ey muhammed) de ki: ben diğer elçilerden ayrı değilim. ve ben bana veya size ne yapılacağını bilemiyorum. fakat ben sadece o

bana “esinlenmekte” olanı

izliyorum.

(11/1)

ve ben yalnızca açık bir uyarıcıyım.

8- (ey muhammed) de ki: gördünüz mü,

eğer

“o”

allahın katından ise,

ve siz onu inkar ettiyseniz,

ve israil oğullarından bir şahit dahi bunun bir nüshasına şahitlik edip iman ettiyse, ve siz yine de büyüklük tasladıysanız? (18/1 & 16/1) şüphesiz, allah böyle zalim bir kavmi (11/3) asla erdirmeyecektir.

9- (ey muhammed) de ki: o halde, şimdi sizin adınıza allahtan kim bir şeye malik olabilir,

eğer o sizin için dilerse

bir “zarar,”

veya o sizin için dilerse

bir “fayda?”

hayır, allah sizin çalışmakta olduğunuzdan haberdardır. (10/14-15)

10- (ey muhammed) de ki: -hayır- siz asla

bizi

“izlemeyeceksiniz!”

(12/8)

çünkü allah daha önce böyle buyurdu.

11- (ey muhammed) sen o araplardan geride kalanlara de ki: siz yakında

şiddetli baskı sahibi

bir “kavme”

karşı çağırılacaksınız,

ve

siz onları “katledeceksiniz,”

veya onlar “teslim olacaklar.”

ve eğer siz itaat ederseniz, allah size güzel bir ücret verecektir. fakat eğer siz yüz çevirirseniz, bundan önce yüz çevirdiğiniz gibi, o sizi şiddetli bir azapla azaplandıracaktır.

12- (ey muhammed) de ki: siz iman etmediniz; fakat siz deyin: biz teslim olduk!

çünkü

“iman”

henüz sizin yüreklerinize girmiş değildir.

fakat eğer siz allaha ve onun elçisine (9/9) itaat ederseniz, o da

sizin “çalışmalarınızdan”

hiçbir şeyi asla zayi etmeyecektir. (1/3)

çünkü şüphesiz, allah

“en bağışlayıcıdır,”

“en merhametlidir.”

13- (ey muhammed) de ki: siz allaha kendi dininizi mi öğretiyorsunuz? ve allah bilmektedir

“göklerde” olanı,

ve “yerde” olanı.

ve allah herşeyin

“bilenidir.”

14- (ey muhammed) de ki: siz kendi teslim oluşunuzu bana karşı minnet etmeyin.
hayır, -gerçekte- allah size minnet etmektedir

sizi erdirerek

“imana,”

eğer siz doğru kimselerseniz.

15- şüphesiz, allah göklerin ve yerin gaybını bilir. ve allah o sizin çalışmakta olduklarınızı görendir. (10/14-15)

BÖLÜM 24

1- (ey muhammed) de ki: o halde, haydi siz bekleyin; ve şüphesiz, ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim.

2- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, evvelkiler ve sonrakiler--

3- bilinen bir günün belli vaktinde mutlaka toplanıp biraraya getirileceklerdir.

4- ve sonra, şüphesiz siz, ey o

“sapmışlar,”

“yalanlayıcılar,”

(11/4, 6)

5- zakkum ağacından yiyeceksiniz.

6- ve siz onunla kendi karınlarınızı dolduracaksınız.

- 7- ve siz onun üzerine kaynar sudan içeceksiniz.
8- ve alabildiğine bir içişle içeceksiniz.
9- işte bu, onların din günündeki ikramlarıdır.

10- (ey muhammed) de ki: ey yahudi olanlar, eğer siz sadece kendinizin

allahın

“velileri”

olduğunuzu iddia ediyorsanız,

bütün insanların dışında,

öyleyse siz derhal ölümü arzulayın, eğer gerçekten siz doğru -söyleyen- kişilerseniz. (9/14)
(işaya, 42/1-4)

11- (ey muhammed) de ki:

“allahın katında olan”

daha hayırlıdır,

“eğlenceden,”

ve “ticaretten.”

ve şüphesiz, allah

“rızıklandırılanların”

en hayırlısıdır.

(13/2)

12- (ey muhammed) de ki: evet, ve rabbime andolsun, siz mutlaka diriltileceksiniz. sonra da size çalışmış olduğunuz şeyler haber verilecektir. (10/14-15) ve bu allah için kolaydır.

13- (ey muhammed) de ki: --o vad hakkındaki-- ilim sadece allahın katındadır, ve ben yalnızca

açık bir

 “uyarıcıyım.”

(6/10 & 20/1)

14- (ey muhammed) de ki: siz gördünüz mü, eğer şimdi allah beni ve benimle beraber olanları helak eder, veya o bize merhamet ederse, peki bu durumda o inkarcıları (14/4) kim kurtaracaktır elemli bir azaptan?

15- (ey muhammed) de ki: o rahman olandır,

ve biz güvendik

 “ona”

 “ona.”

biz iman ettik,

ve siz yakında bileceksiniz kimlerin açık bir sapmışlık içinde kaldığını. (19/14)

16- (ey muhammed) de ki: siz gördünüz mü, eğer şimdi sizin o suyunuz

 “kurursa,”

size tekrar kim getirebilecektir bir

 akar
 “suyu?”

(11/16) & (3/6)

BÖLÜM 25

1- (ey muhammed) de ki: bana vahyolundu ki, cinlerden bir grup dinlediler ve şöyle dediler: şüphesiz, biz -şimdi- işittik

harika

bir “okunuş;”

(13/20)

2- o gerçekten irşada erdirmektedir.
ve biz ona iman ettik.

ve artık biz rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız. (14/3)

3- (ey muhammed) de ki: ben sadece rabbimi çağırırım, ve ben ona asla hiç kimseyi ortak koşmam. (14/3)

4- (ey muhammed) de ki: şüphesiz, ben sizin için de malik olamam

ne

bir “zarara,”

ne de

bir “irşada.”

5- ve şüphesiz, (eğer onun bu emirleri dışına çıkarsam) beni allaha karşı hiç kimse koruyamaz, ve ben ona karşı hiçbir sığınak da bulamam.

6- (benim görevim) sadece allahtan olanı

ve

onun “gönderilerini”

iletmektir. (9/15)

öyleyse, artık her kim allaha ve onun elçisine (9/9) isyan ederse, onun için mutlaka cehennem ateşi vardır, onun içinde ebedi kalıcılar olarak.

7- (ey muhammed) de ki: ben bilemem, belki de o size vadolunan

“yakındır,”

veya belki de benim rabbim onun için kılmış olabilir bir

“uzaklık.”

8- odur gaybı bilen; ve o açmaz

kendi “gaybını”

hiç kimseye,

9- ancak elçileri içinde razı olduğu başka. (9/9)

BÖLÜM 26

1- (ey muhammed) de ki: ey inkarcılar!

2- ben hizmet etmem
sizin hizmet ettiklerinize,

3- ve siz de hizmetkar olmazsınız
benim hizmet ettiğime.

4- ve ben hizmetkar olmam
sizin hizmet etmiş olduğunuza,

5- ve siz de hizmetkar olmazsınız
benim hizmet ettiğime.

6- öyleyse, haydi

sizin “dininiz”

size olsun,

ve benim “dinim”

bana olsun.

(18/1)

BÖLÜM 27

1- (ey muhammed) de ki: o allah tektir.

2- allah mutlaktır.

3- o “doğurmamıştır,”

ve o “doğurulmamıştır.”

4- ve hiçbir şey ona

“denk”

olmamıştır. (13/20)

BÖLÜM 28

1- (ey muhammed) de ki: ben sabahın rabbine sığınırım;

2- onun yarattıklarının

“şerrinden,”

3-

ve çöktüğü vakit o karanlığın

“şerrinden,”

4- ve düğümlere üfleyicilerin

“şerrinden,”

5-

ve haset ettiği zaman hasetçinin

“şerrinden.”

BÖLÜM 29

- 1- (ey muhammed) de ki: ben insanların rabbine sığınırım,
- 2- insanların malikine,
- 3- insanların ilahına,
- 4- o sinsi fısıldayıcıların şerrinden.
- 5- ki onlar insanların göğüslerine -batılı-

“fısıldıyorlar;”

(11/4, 6)

6-

(bunlar çıkıp-gelebilirler)

“cinlerden,”

ve “insanlardan.”

BÖLÜM 30

1- (ey muhammed ve ümmeti) siz deyin ki: biz iman ettik allaha, ve bize indirilene,
ve indirilene

ibrahime,
ve ismaile,
ve ishaka,
ve yakuba,
ve torunlara,

ve verilmiş olana

musaya,
ve isaya,

ve verilmiş olana

habercilere (1/4)
kendi rablerinden.

biz asla onlardan hiçbirini ayırıp-dışlamayacağız;

ve bizler ona

“teslim olmuş kişileriz.”

2- işte, bu allahın boyasıdır; ve boyası allahıtan (onun boyasından) daha güzel olan kimdir?

ve bizler ona

“hizmet eden kişileriz.”

3- (ey muhammed ve ümmeti) siz deyin ki: biz iman ettik o

bize

“indirilene,”

(16/1)

ve size

“indirilene,”

ve bizim ilahımız ve sizin ilahınız tek olandır;

ve bizler ona

“teslim olmuş kişileriz.”
